



Dansk udgave

## Meddelelser og oplysninger

65. årgang

31. januar 2022

Indhold

### IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

#### Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 51/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* . . . . . 1

### V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

#### Domstolen

2022/C 51/02 Sag C-437/19: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. november 2021 — État luxembourgeois mod L (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative — Luxembourg) (Præjudiciel forelæggelse – administrativt samarbejde på beskatningsområdet – direktiv 2011/16/EU – artikel 1, stk. 1, artikel 5 og artikel 20, stk. 2 – anmodning om oplysninger – afgørelse om påbud om at meddele oplysninger – nægtelse af at efterkomme påbuddet – sanktion – de ønskede oplysningers »forventede relevans« – manglende individuel identifikation ved navn af de berørte skattepligtige personer – begrebet »identiteten af den person, der undersøges eller efterforskes« – begrundelse for anmodningen om oplysninger – rækkevidde – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 – ret til effektive retsmidler til prøvelse af afgørelsen om påbud om at meddele oplysninger – artikel 52, stk. 1 – begrænsning – overholdelse af rettighedens væsentligste indhold) . . . . . 2

2022/C 51/03	Sag C-564/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. november 2021 — strafferetssag mod IS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pesti Központi Kerületi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2010/64/EU – artikel 5 – tolke- og oversætterbistandens kvalitet – direktiv 2012/13/EU – ret til information under straffesager – artikel 4, stk. 5, og artikel 6, stk. 1 – retten til information om tiltalen – retten til tolkning og oversættelse – direktiv 2016/343/EU – adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol – artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 267 TEUF – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – formaliteten – appel i lovens interesse til prøvelse af en afgørelse om præjudiciel forelæggelse – disciplinærsag – beføjelse for den højere retsinstans til at erklære anmodningen om præjudiciel afgørelse ulovlig) . . . . .	3
2022/C 51/04	Sag C-833/19 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. november 2021 — Rådet for Den Europæiske Union mod Hamas (Appel – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – bekæmpelse af terrorisme – restriktive foranstaltninger truffet over for visse personer og enheder – indefrysning af midler – fælles holdning 2001/931/FUSP – forordning (EF) nr. 2580/2001 – opretholdelse af en organisations opførelse på listen over personer, grupper og enheder, som er involveret i terrorhandlinger – individuel begrundelse, der meddeles organisationen, og som fremgår af et særskilt dokument i forhold til den retsakt, der indeholder en generel begrundelse – stadfæstelse af den individuelle begrundelse – artikel 297, stk. 2, TEUF) . . . . .	4
2022/C 51/05	Forenede sager C-884/19 P og 888/19 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. december 2021 — Europa-Kommissionen mod Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd og GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (sag C-884/19 P) samt GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH mod Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd og Europa-Kommissionen (sag C-888/19 P) [Appel – dumping – import af solcelleglas med oprindelse i Kina – forordning (EF) nr. 1225/2009 – artikel 2, stk. 7, litra b) og c) – status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår – afslag – begrebet »væsentlige fordrejninger, der er overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system« som omhandlet i artikel 2, stk. 7, litra c), tredje led – skattefordele] . . . . .	5
2022/C 51/06	Sag C-3/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 30. november 2021 — straffesag mod AB, CE og »MM investīcijas« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rīgas rajona tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter – medlem af et organ under Den Europæiske Centralbank – chef for en medlemsstats centralbank – fritagelse for strafforfølgning – tiltale i forbindelse med aktiviteter udøvet inden for rammerne af arbejdet i medlemsstaten) . . . . .	5
2022/C 51/07	Sag C-25/20: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. november 2021 –Sag anlagt af NK, som kurator i konkursboet efter Alpine BAU GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Višje sodišče v Ljubljani — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – insolvensbehandling – forordning (EF) nr. 1346/2000 – artikel 4 og 28 – artikel 32, stk. 2 – frist for anmeldelse af fordringer i en insolvensbehandling – anmeldelse af fordringer i en sekundær insolvensbehandling, som er indledt i en medlemsstat, af kurator for hovedinsolvensbehandlingen, som er indledt i en anden medlemsstat – seneste frist fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor den sekundære insolvensbehandling er indledt) . . . . .	6
2022/C 51/08	Sag C-102/20: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. november 2021 — StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH mod eprimo GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2002/58/EF – behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor – artikel 2, stk. 2, litra h) – begrebet »elektronisk post« – artikel 13, stk. 1 – begrebet »anvendelse af elektronisk post med henblik på direkte markedsføring« – direktiv 2005/29/EF – urimelig handelspraksis – bilag I, nr. 26) – begrebet »vedholdende og uønskede henvendelser pr. e-mail« – reklamemeddelelser – indbakkereklame] . . . . .	7
2022/C 51/09	Sag C-233/20: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 25. november 2021 — WD mod job-medium GmbH, under likvidation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 2003/88/EF – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – artikel 7, stk. 1 – ret til en finansiel godtgørelse for årlig betalt ferie, der ikke er afholdt inden arbejdsforholdets ophør – den ansattes afbrydelse af arbejdsforholdet før tid) . . . . .	8

2022/C 51/10	Sag C-249/20 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. november 2021 — Kommissionen mod UG (Appel – personalesag – kontraktansat – tidsbegrænset kontrakt – opsigelse – afskedigelsesgrunde – urigtig gengivelse – ikke-økonomisk skade – formaliteten – undladelse af at tage stilling til en påstand)	9
2022/C 51/11	Sag C-271/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 25. november 2021 — Aurubis AG mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse – ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – ordning for gratistildeling af kvoter – afgørelse 2011/278/EU – artikel 3, litra d) – brændselsbenchmark delinstallation – begreberne »forbrænding« og »brændsel« – produktion af primærkobber ved flammesmeltning – anmodning om tildeling – kvoter, der er anmodet om og endnu ikke tildelt på datoen for udløbet af en handelsperiode – mulighed for at tildele disse kvoter i løbet af den følgende handelsperiode som fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet efter denne dato]	9
2022/C 51/12	Sag C-289/20: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. november 2021 — IB mod FA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris — Frankrig) [Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – forordning (EF) nr. 2201/2003 – kompetence til at træffe afgørelse om en begæring om skilsmisse – artikel 3, stk. 1, litra a) – begrebet sagsøgerens »sædvanlige opholdssted]	10
2022/C 51/13	Sag C-334/20: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 25. november 2021 — Amper Metal Kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Veszprémi Törvényszék — Ungarn) [Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2 – momspligtig transaktion – begreb – artikel 168, litra a), og artikel 176 – ret til fradrag af indgående moms – afslag – reklameydelser, der ifølge afgiftsmyndigheden er uforholdsmæssigt dyre og nyttesløse – manglende angivelse af den afgiftspligtige persons omsætning]	11
2022/C 51/14	Sag C-372/20: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 25. november 2021 — QY mod Finanzamt Österreich, tidligere Finanzamt für den 8., 16. und 17. Bezirk in Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht — Østrig) [Præjudiciel forelæggelse – artikel 45 TEUF og 48 TEUF – arbejdskraftens frie bevægelighed – ligebehandling – familiedydelser til ulandsarbejdere, som medtager medlemmer af deres familie til det tredjeland, hvor de er udstationeret – ophævelse – artikel 288, stk. 2, TEUF – EU-retsakter – forordningernes rækkevidde – national lovgivning, hvis personelle anvendelsesområde er videre end en forordnings – betingelser – forordning (EF) nr. 883/2004 – artikel 11, stk. 3, litra a) og e) – anvendelsesområde – lønmodtager, der er statsborger i en medlemsstat, og som er ansat som ulandsarbejder af en arbejdsgiver etableret i en anden medlemsstat, og som udstationeres i et tredjeland – artikel 68, stk. 3 – ret for en ansøger om familiedydelser til at indgive en enkelt ansøgning til institutionen i den medlemsstat, der er primært kompetent, eller til institutionen i den medlemsstat, der er subsidiært kompetent]	11
2022/C 51/15	Sag C-484/20: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. december 2021 — Vodafone Kabel Deutschland GmbH mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht München — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv (EU) 2015/2366 – betalingstjenester – artikel 62, stk. 4 – gældende gebyrer – artikel 107, stk. 1 – fuld harmonisering – artikel 115, stk. 1 og 2 – gennemførelse og anvendelse – abonnementer på kabel-TV og internetadgang – tidsbegrænsede aftaler indgået inden dette direktivs gennemførelsesdato – gebyrer, der opkræves for betalingstransaktioner uden tilladelse til bankopkrævning, som er påbegyndt efter denne dato)	12
2022/C 51/16	Sag C-488/20: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. november 2021 — Delfarma sp. z o.o. mod Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 34 TEUF og 36 TEUF – den frie bevægelighed for varer – foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion – humanmedicinske lægemidler – parallelimport af lægemidler – en medlemsstats lovgivning, hvorefter en parallelimporttilladelse uden videre bortfalder et år efter udløbet af markedsføringstilladelsen for referencelægemidlet – beskyttelse af menneskers liv og sundhed – proportionalitet – direktiv 2001/83/EF – lægemiddelovervågning)	13

2022/C 51/17	Sag C-161/21: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 4. oktober 2021 — Comune di Camerota (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte dei conti — Sezione regionale di controllo per la Campania — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – direktiv 2011/85/EU – direktiv 2011/7/EU – økonomisk og monetær politik – lokal myndighed i finansielle vanskeligheder – finansiell genopretningsplan – national lovgivning om ophævelse af revisionsrettens beføjelser til sagsoplysning som følge af sundhedskrisen i forbindelse med covid-19-pandemien – artikel 267 TEUF – begrebet »national retsinstans« – ingen tvist for den forelæggende ret – åbenbart afvisningsgrundlag) . . . . .	14
2022/C 51/18	Sag C-253/21: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 6. oktober 2021 — TUIfly GmbH mod FI og RE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – luftfart – forordning (EF) nr. 261/2004 – artikel 5 – artikel 7 – artikel 8, stk. 3 – boardingafvisning, aflysning eller lange forsinkelser – kompensation og bistand til passagerer – begrebet »aflysning« – omdirigering af et fly til en lufthavn, der ikke betjener samme by, byområde eller region som den lufthavn, hvortil reservationen er foretaget – omlægning af rejsen med bus) . . . . .	14
2022/C 51/19	Sag C-408/21 P: Appel iværksat den 2. juli 2021 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 21. april 2021 i sag T-252/19, Pech mod Rådet . . . . .	15
2022/C 51/20	Sag C-462/21 P: Appel iværksat den 28. juli 2021 af Puma SE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 19. maj 2021 i sag T-510/19, Puma mod EUIPO — Gemma Group (Gengivelse af et kattedyr i spring) . . . . .	16
2022/C 51/21	Sag C-468/21 P: Appel iværksat den 19. juli 2021 af Electrodomésticos Taurus, S.L. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 17. maj 2021 i sag T-328/20 — Electrodomésticos Taurus, S.L. mod EUIPO — Shenzen Aukey E-Business Co. Ltd . . . . .	16
2022/C 51/22	Sag C-565/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 14. september 2021 — Caixabank S.A. mod X . . . . .	17
2022/C 51/23	Sag C-583/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Spanien) den 20. september 2021 — NC mod BA, DA, DV og CG . . . . .	18
2022/C 51/24	Sag C-584/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Spanien) den 20. september 2021 — JD mod BA, DA, DV og CG . . . . .	18
2022/C 51/25	Sag C-585/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Spanien) den 20. september 2021 — TA mod BA, DA, DV og CG . . . . .	19
2022/C 51/26	Sag C-586/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Spanien) den 20. september 2021 — FZ mod BA, DA, DV og CG . . . . .	19
2022/C 51/27	Sag C-641/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht (Østrig) den 20. oktober 2021 — Climate Corporation Emissions Trading GmbH mod Finanzamt Österreich . . . . .	20
2022/C 51/28	Sag C-676/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 9. november 2021 — A . . . . .	20
2022/C 51/29	Sag C-690/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgerichts München I (Tyskland) den 17. november 2021 — RSD Reise Service Deutschland GmbH mod QL . . . . .	21
2022/C 51/30	Sag C-708/21 P: Appel iværksat den 24. november 2021 af Évariste Boshab til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 15. september 2021 i sag T-107/20, Boshab mod Rådet . . . . .	21
2022/C 51/31	Sag C-709/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Curtea de Apel Pitești (Rumænien) den 24. november 2021 — MK . . . . .	22
2022/C 51/32	Sag C-758/21 P: Appel iværksat den 9. december 2021 af Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd, FR Financing (Malta) Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 29. september 2021 i sag T-448/18, Ryanair m.fl. mod Kommissionen . . . . .	23

2022/C 51/33	Sag C-643/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. oktober 2021 – ENERGO TT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Veszprémi Törvényszék — Ungarn) . . . . .	24
<b>Retten</b>		
2022/C 51/34	Sag T-500/16: Rettens dom af 8. december 2021 — BZ mod ECB (Personalesag – ansatte ved ECB – ansøgning om anerkendelse af en sygdom som en erhvervs sygdom – ansvar uden for kontraktforhold – økonomisk tab – ikke-økonomisk tab) . . . . .	25
2022/C 51/35	Sag T-257/19: Rettens dom af 24. november 2021 — Al Zoubi mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indefrysning af midler – urigtige skøn) . . . . .	25
2022/C 51/36	Sag T-804/19: Rettens dom af 1. december 2021 — HC mod Kommissionen (Personalesag – ansættelse – meddelelse om udvælgelsesprøve – almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 – afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den næste fase af udvælgelsesprøven – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn – ulovlighedsindsigelse – ligebehandling – proportionalitet – retten til at blive hørt – princippet om god forvaltning – udvælgelsesprøvens sprogordning – forskelsbehandling på grund af sprog – ansvar) . . . . .	26
2022/C 51/37	Sag T-265/20: Rettens dom af 1. december 2021 — JR mod Kommissionen (Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – dokumenter vedrørende den mundtlige prøve i forbindelse med en udvælgelsesprøve – delvist afslag på aktindsigt – afrundingsmetode for point – vægtningskoefficienter for forskellige dele og elementer af den mundtlige prøve – udvælgelseskomitéens arbejde fortroligt – forordning (EU) 2018/1725 – delvist uforholdende at træffe afgørelse) . . . . .	27
2022/C 51/38	Sag T-293/20: Rettens dom af 1. december 2021 — Ruiz-Ruiz mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den næste fase af udvælgelsesprøven – adgangskriterium knyttet til erhvervs erfaring – det af udvælgelseskomitéen anvendte kriteriums overensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøven – åbenbart urigtigt skøn) . . . . .	28
2022/C 51/39	Sag T-546/20: Rettens dom af 1. december 2021 — Sopra Steria Benelux og Unisys Belgium mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter – udbudsprocedure – tjenesteydelserne specifikation, udvikling, vedligehold og support af IT-plattformene ved DG »Beskatning og toldunion« – afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver – begrundelsespligt – unormalt lavt bud) . . . . .	28
2022/C 51/40	Sag T-662/20: Rettens dom af 1. december 2021 — Muratbey Gida mod EUIPO — M. J. Dairies (Ost i form tre sammensnoede bånd) (EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en ost i form tre sammensnoede bånd – tidligere internationalt design – ugyldighedsgrund – individuel karakter – offentliggørelse af det tidligere design – artikel 7 i forordning (EF) nr. 6/2002 – andet helhedsindtryk – artikel 6 i forordning nr. 6/2002) . . . . .	29
2022/C 51/41	Sag T-700/20: Rettens dom af 1. december 2021 — Schmid mod EUIPO — Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl g.g.A) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket Steirisches Kürbiskernöl g. g. A GESCHÜTZTE GEOGRAFISCHE ANGABE – absolut registreringshindring – varemærke, som indeholder tegn, emblemer eller våben – emblem for et af Unionens aktivitetsområder – beskyttede geografiske betegnelser – artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning (EU) 2017/1001]] . . . . .	30
2022/C 51/42	Sag T-71/21: Rettens dom af 8. december 2021 — QB mod Kommissionen [Personalesag – midlertidigt ansatte – løn – udlandstillæg – artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten – afslag på tildeling af udlandstillæg – udøvelse af hovederhverv – tjeneste for en anden stat] . . . . .	30
2022/C 51/43	Sag T-84/21: Rettens dom af 1. december 2021 — Jieyang Defa Industry mod EUIPO — Mattel (Dukkehoved) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EU-design, der gengiver et dukkehoved – tidligere design – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk foreligger ikke – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002] . . . . .	31

2022/C 51/44	Sag T-152/21: Rettens dom af 1. december 2021 — Union syndicale Solidaires des SDIS de France et DOM/TOM mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold – indgivelse af en klage til Kommissionen vedrørende anvendelsen af EU-retten – svarfrist – retten til god forvaltning – forpligtelsen til at udvise omhu – rimelig frist – ikke tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som tillægger borgerne rettigheder) . . . . .	31
2022/C 51/45	Sag T-230/21: Rettens dom af 1. december 2021 — Jalkh mod Parlamentet (Regler for institutionerne – medlem af Parlamentet – privilegier og immuniteter – afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet – artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Unionens privilegier og immuniteter – procedure vedrørende ophævelse af immuniteten – åbenbart urigtigt skøn) . . . . .	32
2022/C 51/46	Sag T-714/21: Sag anlagt den 4. november 2021 — AL mod Kommissionen . . . . .	33
2022/C 51/47	Sag T-750/21: Sag anlagt den 26. november 2021 — Beauty Biosciences mod EUIPO — Société de Recherche Cosmétique (BIO-BEAUTÉ) . . . . .	34
2022/C 51/48	Sag T-754/21: Sag anlagt den 29. november 2021 — Peace United mod EUIPO — 1906 Collins (bãoli) . . . . .	35
2022/C 51/49	Sag T-758/21: Sag anlagt den 1. december 2021 — Dorsum mod EUIPO — ID Quantique (Clavis) . . . . .	36
2022/C 51/50	Sag T-760/21: Sag anlagt den 29. november 2021 — DCM Film Distribution mod Kommissionen . . . . .	37
2022/C 51/51	Sag T-761/21: Sag anlagt den 6. december 2021 — Courtois m. fl. mod Kommissionen . . . . .	38
2022/C 51/52	Sag T-769/21: Sag anlagt den 10. december 2021 — Euranimi mod Kommissionen . . . . .	39
2022/C 51/53	Sag T-770/21: Sag anlagt den 9. december 2021 — OC mod EU-Udenrigstjenesten . . . . .	40
2022/C 51/54	Sag T-777/21: Sag anlagt den 14. december 2021 — Trend Glass mod EUIPO (ECO STORAGE) . . . . .	40

## IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,  
KONTORER OG AGENTURER

## DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

**Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende***  
(2022/C 51/01)

**Seneste offentliggørelse**

EUT C 37 af 24.1.2022

**Liste over tidligere offentliggørelser**

EUT C 24 af 17.1.2022

EUT C 11 af 10.1.2022

EUT C 2 af 3.1.2022

EUT C 513 af 20.12.2021

EUT C 502 af 13.12.2021

EUT C 490 af 6.12.2021

Teksterne er tilgængelige på:  
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

---



## V

(Øvrige meddelelser)

## RETSLIGE PROCEDURER

## DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. november 2021 — État luxembourgeois mod L (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative — Luxembourg)

(Sag C-437/19) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – administrativt samarbejde på beskatningsområdet – direktiv 2011/16/EU – artikel 1, stk. 1, artikel 5 og artikel 20, stk. 2 – anmodning om oplysninger – afgørelse om påbud om at meddele oplysninger – nægtelse af at efterkomme påbuddet – sanktion – de ønskede oplysningers »forventede relevans« – manglende individuel identifikation ved navn af de berørte skattepligtige personer – begrebet »identiteten af den person, der undersøges eller efterforskes« – begrundelse for anmodningen om oplysninger – rækkevidde – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 – ret til effektive retsmidler til prøvelse af afgørelsen om påbud om at meddele oplysninger – artikel 52, stk. 1 – begrænsning – overholdelse af rettighedens væsentligste indhold)*

(2022/C 51/02)

Processprog: fransk

**Den forelæggende ret**

Cour administrative

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: État luxembourgeois

Sagsøgt: L

**Konklusion**

- 1) Artikel 1, stk. 1, artikel 5 og artikel 20, stk. 2, i Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF skal fortolkes således, at en anmodning om oplysninger skal anses for at vedrøre oplysninger, som ikke åbenlyst forekommer at være blottet for enhver forventet relevans, når de personer, der undersøges eller efterforskes som omhandlet i sidstnævnte bestemmelse, ikke er individuelt identificeret ved navn i denne anmodning, men hvor den bistandssøgende myndighed på grundlag af klare og tilstrækkelige forklarende angivelser har godtgjort, at den foretager en målrettet undersøgelse af en begrænset gruppe af personer, der er begrundet i en rimelig mistanke om manglende overholdelse af en specifik retlig forpligtelse.
- 2) Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at en person, der er i besiddelse af oplysninger, og som:

— er blevet pålagt en administrativ bøde for manglende efterkommelse af en afgørelse om påbud om at meddele oplysninger inden for rammerne af en udveksling mellem nationale skattemyndigheder i henhold til direktiv 2011/16, som ikke i sig selv kan gøres til genstand for et søgsmål i henhold til den bistandssøgte medlemsstats nationale ret, og



- indirekte har anfægtet lovligheden af denne afgørelse inden for rammerne af et søgsmål anlagt til prøvelse af en sanktionsafgørelse truffet som følge af manglende efterkommelse af dette påbud, og som dermed først har fået kendskab til de minimumsoplysninger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 20, stk. 2, under retsforhandlingerne i forbindelse med dette søgsmål,
- efter den endelige anerkendelse af lovligheden af de nævnte afgørelser truffet over for den pågældende skal gives mulighed for at efterkomme afgørelsen om påbud om at meddele oplysninger inden for den frist, der oprindeligt var fastsat herfor i national ret, uden at dette medfører opretholdelse af den sanktion, som den pågældende var nødt til at pådrage sig for at kunne udøve sin ret til effektive retsmidler. Det er kun, hvis personen ikke efterkommer denne afgørelse inden for denne frist, at den pålagte sanktion lovligt kan håndhæves.

(<sup>1</sup>) EUT C 270 af 12.8.2019.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. november 2021 — strafferetssag mod IS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pesti Központi Kerületi Bíróság — Ungarn)**

(Sag C-564/19) (<sup>1</sup>)

*(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2010/64/EU – artikel 5 – tolke- og oversætterbistandens kvalitet – direktiv 2012/13/EU – ret til information under straffesager – artikel 4, stk. 5, og artikel 6, stk. 1 – retten til information om tiltalen – retten til tolkning og oversættelse – direktiv 2016/343/EU – adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol – artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 267 TEUF – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – formaliteten – appel i lovens interesse til prøvelse af en afgørelse om præjudiciel forelæggelse – disciplinærsag – beføjelse for den højere retsinstans til at erklære anmodningen om præjudiciel afgørelse ulovlig)*

(2022/C 51/03)

Processprog: ungarsk

**Den forelæggende ret**

Pesti Központi Kerületi Bíróság

**Part i hovedsagen**

IS

**Konklusion**

- 1) Artikel 267 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for, at den øverste domstol i en medlemsstat efter en appel i lovens interesse fastslår, at en anmodning om præjudiciel afgørelse, som er forelagt Domstolen af en lavere retsinstans i henhold til denne bestemmelse, er ulovlig med den begrundelse, at de forelagte spørgsmål ikke er relevante og nødvendige for afgørelsen af tvisten i hovedsagen, uden dog at påvirke retsvirkningerne af den afgørelse, der indeholder denne anmodning. Princippet om EU-rettens forrang forpligter denne lavere retsinstans til at se bort fra en sådan afgørelse fra den øverste domstol.
- 2) Artikel 267 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for, at der indledes en disciplinærsag mod en national dommer med den begrundelse, at vedkommende har forelagt Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til denne bestemmelse.
- 3) Artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager skal fortolkes således, at den pålægger medlemsstaterne at træffe konkrete foranstaltninger for at sikre, at den tolkning og oversættelse, der ydes, er tilstrækkelig til, at den mistænkte eller tiltalte forstår den sigtelse eller tiltale, der er rejst mod vedkommende, og til, at denne tolkebistand kan efterprøves af de nationale retter.

Artikel 2, stk. 5, i direktiv 2010/64, artikel 4, stk. 5, og artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager, sammenholdt med artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at en person kan dømmes ved udeblivelsesdom, når vedkommende på grund af en utilstrækkelig tolkebistand ikke er blevet informeret om den tiltale, der er rejst mod vedkommende, på et sprog, som denne forstår, eller når det er umuligt at fastslå kvaliteten af den tolkebistand, der blev ydet, og derfor også er umuligt at fastslå, at vedkommende er blevet informeret på et sprog, som denne forstår, om den tiltale, der er rejst mod den pågældende.

(<sup>1</sup>) EUT C 95 af 23.3.2020.

## Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. november 2021 — Rådet for Den Europæiske Union mod Hamas

(Sag C-833/19 P) (<sup>1</sup>)

*(Appel – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – bekæmpelse af terrorisme – restriktive foranstaltninger truffet over for visse personer og enheder – indefrysning af midler – fælles holdning 2001/931/FUSP – forordning (EF) nr. 2580/2001 – opretholdelse af en organisations opførelse på listen over personer, grupper og enheder, som er involveret i terrorhandlinger – individuel begrundelse, der meddeles organisationen, og som fremgår af et særskilt dokument i forhold til den retsakt, der indeholder en generel begrundelse – stadfæstelse af den individuelle begrundelse – artikel 297, stk. 2, TEUF)*

(2022/C 51/04)

Processprog: fransk

### Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og S. Van Overmeire, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Hamas (ved advokat L. Glock))

### Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 4. september 2019, Hamas mod Rådet (T-308/18, EU:T:2019:557), ophæves, for så vidt som denne dom tiltræder det ottende anbringende, der blev fremsat i første instans, og annullerer Rådets afgørelse (FUSP) 2018/475 af 21. marts 2018 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2017/1426, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/468 af 21. marts 2018 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2017/1420, Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1084 af 30. juli 2018 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2018/475 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1071 af 30. juli 2018 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2018/468, for så vidt som nævnte retsakter vedrører Hamas, herunder Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes i det søgsmål, som Hamas anlagde i sag T-308/18.
- 3) Hamas bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Rådet for Den Europæiske Union har afholdt i forbindelse med denne appel og med sagen i første instans.

(<sup>1</sup>) EUT C 10 af 13.1.2020.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. december 2021 — Europa-Kommissionen mod Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd og GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (sag C-884/19 P) samt GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH mod Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd og Europa-Kommissionen (sag C-888/19 P)**

(Forenede sager C-884/19 P og 888/19 P) <sup>(1)</sup>

*[Appel – dumping – import af solcelleglas med oprindelse i Kina – forordning (EF) nr. 1225/2009 – artikel 2, stk. 7, litra b) og c) – status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår – afslag – begrebet »væsentlige fordrejninger, der er overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system« som omhandlet i artikel 2, stk. 7, litra c), tredje led – skattefordele]*

(2022/C 51/05)

Processprog: engelsk

### Parter

Appellanter: Europa-Kommissionen (først ved L. Flynn, T. Maxian Rusche og A. Demeneix, derefter ved L. Flynn og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede) (sag C-884/19 P) og GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (ved solicitor R. MacLean) (sag C-888/19 P)

De andre parter i appelsagen: Xinyi PV Products (ved advokats Y. Melin og B. Vigneron), (sag C-884/19 P og sag C-888/19 P) GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (ved solicitor R. MacLean) (sag C-884/19 P) og Europa-Kommissionen (først ved L. Flynn, T. Maxian Rusche og A. Demeneix, derefter ved L. Flynn og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede) (sag C-888/19 P)

### Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 24. september 2019, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mod Kommissionen (T-586/14 RENV, EU:T:2019:668), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at denne træffer afgørelse om det andet til det fjerde anbringende, der er gjort gældende for den.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

<sup>(1)</sup> EUT C 54 af 17.2.2020  
EUT C 45 af 10.2.2020.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 30. november 2021 — straffesag mod AB, CE og »MM investīcijas« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rīgas rajona tiesa — Letland)**

(Sag C-3/20) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter – medlem af et organ under Den Europæiske Centralbank – chef for en medlemsstats centralbank – fritagelse for strafforfølgning – tiltale i forbindelse med aktiviteter udøvet inden for rammerne af arbejdet i medlemsstaten)*

(2022/C 51/06)

Processprog: lettisk

### Den forelæggende ret

Rīgas rajona tiesa

### Tiltalte i hovedsagen

AB, CE og »MM investīcijas« SIA

LR Ģenerālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļa

### Konklusion

- 1) Artikel 22 i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, set i lyset af artikel 130 TEUF og artikel 7 i protokol (nr. 4) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, skal fortolkes således, at chefen for en centralbank i en medlemsstat kan nyde fritagelse for retsforfølgning som fastsat ved artikel 11, litra a), i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter for de handlinger, som denne i embeds medfør har foretaget som medlem af et organ under Den Europæiske Centralbank.
- 2) Artikel 11, litra a), i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, sammenholdt med denne protokols artikel 22, skal fortolkes således, at chefen for en medlemsstats centralbank fortsat — for så vidt angår de handlinger, som er blevet foretaget i embeds medfør — nyder den fritagelse for retsforfølgning, der er fastsat i den nævnte protokols artikel 11, litra a), efter at den pågældende er ophørt med sit hverv.
- 3) Artikel 11, litra a), i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, sammenholdt med denne protokols artikel 17 og 22, skal fortolkes således, at den for straffesagen ansvarlige nationale myndighed, dvs. — alt efter procedurens stadium — den myndighed, der er ansvarlig for strafforfølgningen, eller den kompetente kriminalret, har kompetence til i første omgang at vurdere, om den eventuelle overtrædelse, der er blevet begået af chefen for en national centralbank i dennes egenskab af medlem af et organ under Den Europæiske Centralbank, henhører under en handling, som denne chef har foretaget i forbindelse med udførelsen af sine opgaver inden for dette organ, men at den, såfremt der er tvivl, er forpligtet til i medfør af princippet om loyalt samarbejde at indhente Den Europæiske Centralbanks holdning og til at efterkomme denne. Det påhviler derimod alene Den Europæiske Centralbank, når den forelægges en anmodning om ophævelse af immuniteten for denne chef, at vurdere, om en sådan ophævelse af immunitet er i strid med Den Europæiske Unions interesser, med forbehold for Domstolens eventuelle prøvelse af denne vurdering.
- 4) Artikel 11, litra a), i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter skal fortolkes således, at den fritagelse for retsforfølgning, der er fastsat deri, ikke er til hinder for strafforfølgning i sin helhed, herunder efterforskningsforanstaltninger, indsamling af beviser og forkyndelse af et anklageskrift. Hvis det på tidspunktet for de undersøgelser, der foretages af de nationale myndigheder, og inden sagen indbringes for en domstol, imidlertid konstateres, at den person, der er genstand for undersøgelserne, kan nyde fritagelse for retsforfølgning for de handlinger, der er genstand for strafforfølgning, tilkommer det disse myndigheder at anmode den pågældende EU-institution om at ophæve immuniteten. Denne immunitet er ikke til hinder for, at bevismateriale indsamlet under undersøgelsen anvendes i andre retslige procedurer.
- 5) Artikel 11, litra a), og artikel 17 i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter skal fortolkes således, at fritagelsen for retsforfølgning ikke finder anvendelse, når den person, der nyder denne immunitet, under en straffesag foreholdes handlinger, der ikke er foretaget inden for rammerne af det hverv, som den pågældende udøver på vegne af en EU-institution.

(<sup>1</sup>) EUT C 77 af 9.3.2020.

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. november 2021 – Sag anlagt af NK, som kurator i konkursboet efter Alpine BAU GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Višje sodišče v Ljubljani — Slovenien)**

(Sag C-25/20) (<sup>1</sup>)

*(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – insolvensbehandling – forordning (EF) nr. 1346/2000 – artikel 4 og 28 – artikel 32, stk. 2 – frist for anmeldelse af fordringer i en insolvensbehandling – anmeldelse af fordringer i en sekundær insolvensbehandling, som er indledt i en medlemsstat, af kurator for hovedinsolvensbehandlingen, som er indledt i en anden medlemsstat – seneste frist fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor den sekundære insolvensbehandling er indledt)*

(2022/C 51/07)

Processprog: slovensk

**Den forelæggende ret**

Višje sodišče v Ljubljani

## Parter i hovedsagen

Sagsøger: NK, som kurator i konkursboet efter Alpine BAU GmbH

Procesdeltager: Alpine BAU GmbH, Salzburg — filialen i Celje, under konkurs

## Konklusion

Artikel 32, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om insolvensbehandling, sammenholdt med forordningens artikel 4 og 28, skal fortolkes således, at anmeldelse i en sekundær insolvensbehandling af fordringer, der allerede er anmeldt under hovedinsolvensbehandlingen af kurator for denne hovedinsolvensbehandling, er omfattet af bestemmelserne om fristerne for anmeldelse af fordringer og konsekvenserne af for sen anmeldelse i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, hvor den sekundære insolvensbehandling er indledt.

(<sup>1</sup>) EUT C 103 af 30.9.2020.

---

### Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. november 2021 — StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH mod primo GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-102/20) (<sup>1</sup>)

*[Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2002/58/EF – behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor – artikel 2, stk. 2, litra h) – begrebet »elektronisk post« – artikel 13, stk. 1 – begrebet »anvendelse af elektronisk post med henblik på direkte markedsføring« – direktiv 2005/29/EF – urimelig handelspraksis – bilag I, nr. 26) – begrebet »vedholdende og uønskede henvendelser pr. e-mail« – reklamemeddelelser – indbakkereklame]*

(2022/C 51/08)

Processprog: tysk

## Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

## Parter i hovedsagen

Sagsøger: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Sagsøgt: primo GmbH

Procesdeltager: Interactive Media CCSP GmbH

## Konklusion

1) Artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009, skal fortolkes således, at visning af reklamemeddelelser i indbakken tilhørende en bruger af en e-mailtjeneste, der er udformet således, at de fremtræder som rigtig elektronisk post, og er placeret samme sted som denne, udgør »anvendelse af [...] elektronisk post med henblik på direkte markedsføring« som omhandlet i denne bestemmelse, uden at den tilfældige udvælgelse af modtagerne af de nævnte meddelelser eller fastsættelsen af, hvor stor byrden for denne bruger er, har betydning i denne henseende, idet en sådan anvendelse kun er tilladt på betingelse af, at brugeren er blevet informeret klart og præcist om, hvordan sådanne reklamer nærmere bestemt udbredes, herunder bl.a. i listen over modtagne private e-mails, og har givet sit samtykke til at modtage sådanne reklamemeddelelser specifikt og med fuldt kendskab til følgerne.

- 2) Nr. 26) i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) skal fortolkes således, at en henvendelse bestående i visning af reklamemeddelelser i indbakken tilhørende en bruger af en e-mailtjeneste, der er udformet således, at de fremtræder som rigtig elektronisk post, og er placeret samme sted som denne, er omfattet af begrebet »vedholdende og uønskede henvendelser« til brugere af e-mailtjenester som omhandlet i denne bestemmelse, hvis visningen af disse reklamemeddelelser dels har haft en så tilstrækkelig hyppig og regelmæssig karakter, at den kan kvalificeres som »vedholdende henvendelser«, dels kan kvalificeres som »uønskede henvendelser«, idet brugeren ikke har givet sit forudgående samtykke til visningen.

(<sup>1</sup>) EUT C 209 af 22.6.2020.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 25. november 2021 — WD mod job-medium GmbH, under likvidation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)**

(Sag C-233/20) (<sup>1</sup>)

*(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 2003/88/EF – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – artikel 7, stk. 1 – ret til en finansiel godtgørelse for årlig betalt ferie, der ikke er afholdt inden arbejdsforholdets ophør – den ansattes afbrydelse af arbejdsforholdet før tid)*

(2022/C 51/09)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Oberster Gerichtshof

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: WD

Sagsøgt: job-medium GmbH, under likvidation

**Konklusion**

- 1) Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, sammenholdt med artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse i national lovgivning, hvorefter der ikke er ret til nogen finansiel godtgørelse for betalt årlig ferie, der ikke er afholdt, for det løbende sidste arbejdsår, når arbejdstageren ensidigt, og uden at der foreligger en vigtig grund, bringer arbejdsforholdet til ophør før tid.
- 2) Den nationale ret skal ikke prøve, om det var umuligt for arbejdstageren at afholde de feriedage, som vedkommende havde ret til.

(<sup>1</sup>) EUT C 297 af 7.9.2020.

**Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. november 2021 — Kommissionen mod UG**(Sag C-249/20 P) <sup>(1)</sup>*(Appel – personalesag – kontraktansat – tidsbegrænset kontrakt – opsigelse – afskedigelsesgrunde – urigtig gengivelse – ikke-økonomisk skade – formaliteten – undladelse af at tage stilling til en påstand)*

(2022/C 51/10)

Processprog: fransk

**Parter**

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: UG (først ved avocats M. Richard og P. Junqueira de Oliveira, derefter ved avocat M. Richard)

**Konklusion**

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 2. april 2020, UG mod Kommissionen (T-571/17, ikke trykt i Sml., EU: T:2020:141), ophæves, for så vidt som Retten derved annullerede Europa-Kommissionens afgørelse af 17. oktober 2016 om at bringe UG's tidsbegrænsede ansættelseskontrakt til ophør, fastslog, at der var begået en ulovlighed, som kunne medføre, at denne institution ifaldt ansvar, og afviste at antage UG's påstand om erstatning for ikke-økonomisk skade til realitetsbehandling.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 348 af 19.10.2020.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 25. november 2021 — Aurubis AG mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)**(Sag C-271/20) <sup>(1)</sup>*[Præjudiciel forelæggelse – ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – ordning for gratistildeling af kvoter – afgørelse 2011/278/EU – artikel 3, litra d) – brændselsbenchmark delinstallation – begreberne »forbrænding« og »brændsel« – produktion af primærkobber ved flammesmeltning – anmodning om tildeling – kvoter, der er anmodet om og endnu ikke tildelt på datoen for udløbet af en handelsperiode – mulighed for at tildele disse kvoter i løbet af den følgende handelsperiode som fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet efter denne dato]*

(2022/C 51/11)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Verwaltungsgericht Berlin

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Aurubis AG

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland



## Konklusion

- 1) Artikel 3, litra d), i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratisfordeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF skal fortolkes således, at begrebet »brændselsbenchmark delinstallation« inden for et anlæg, der producerer primærkobber, og hvis aktivitet er omfattet af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, omfatter et flammesmeltningstøberi, der foranstalter oxidering af det svovl, der findes i det anvendte råstof, som består af et kobberkoncentrat.
- 2) Afgørelse 2011/278 skal fortolkes således, at de gratis kvoter, som et anlægs driftsleder har ret til i forbindelse med den tredje handelsperiode (2013-2020), stadig kan tildeles denne driftsleder efter den 31. december 2020 som fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet efter denne dato.

(<sup>1</sup>) EUT C 287 af 31.8.2020.

---

## Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. november 2021 — IB mod FA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris — Frankrig)

(Sag C-289/20) (<sup>1</sup>)

*[Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – forordning (EF) nr. 2201/2003 – kompetence til at træffe afgørelse om en begæring om skilsmisse – artikel 3, stk. 1, litra a) – begrebet sagsøgerens »sædvanlige opholdssted]*

(2022/C 51/12)

Processprog: fransk

## Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

## Parter i hovedsagen

Sagsøger: IB

Sagsøgt: FA

## Konklusion

Artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at en ægtefælle, der deler sit liv mellem to medlemsstater, kun kan have sit sædvanlige opholdssted i den ene af disse medlemsstater, således at det alene er retterne i den medlemsstat, på hvis område dette sædvanlige opholdssted er beliggende, der har kompetence til at træffe afgørelse om en begæring om opløsning af ægteskab.

(<sup>1</sup>) EUT C 297 af 7.9.2020.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 25. november 2021 — Amper Metal Kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Veszprémi Törvényszék — Ungarn)**

(Sag C-334/20) <sup>(1)</sup>

*[Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2 – momspligtig transaktion – begreb – artikel 168, litra a), og artikel 176 – ret til fradrag af indgående moms – afslag – reklameydelser, der ifølge afgiftsmyndigheden er uforholdsmæssigt dyre og nytteløse – manglende angivelse af den afgiftspligtige persons omsætning]*

(2022/C 51/13)

Processprog: ungarsk

**Den forelæggende ret**

Veszprémi Törvényszék

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Amper Metal Kft

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

**Konklusion**

Artikel 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en afgiftspligtig person kan fradrage den indgående merværdiafgiften (moms) for reklameydelser, når en sådan levering af ydelser udgør en momspligtig transaktion som omhandlet i artikel 2 i direktiv 2006/112, og den har en direkte og umiddelbar tilknytning til en eller flere afgiftspligtige transaktioner i senere omsætningsled eller kan anses for generalomkostninger i forhold til hele den afgiftspligtige persons samlede omsætning, uden at der skal tages hensyn til den omstændighed, at den fakturerede pris for sådanne ydelser er for høj i forhold til den referenceværdi, der er fastsat af den nationale afgiftsmyndighed, eller at disse ydelser ikke har medført en stigning i den afgiftspligtiges omsætning.

<sup>(1)</sup> EUT C 423 af 7.12.2020.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 25. november 2021 — QY mod Finanzamt Österreich, tidligere Finanzamt für den 8., 16. und 17. Bezirk in Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht — Østrig)**

(Sag C-372/20) <sup>(1)</sup>

*[Præjudiciel forelæggelse – artikel 45 TEUF og 48 TEUF – arbejdskraftens frie bevægelighed – ligebehandling – familieydelser til ulandsarbejdere, som medtager medlemmer af deres familie til det tredjeland, hvor de er udstationeret – ophævelse – artikel 288, stk. 2, TEUF – EU-retsakter – forordningernes rækkevidde – national lovgivning, hvis personelle anvendelsesområde er videre end en forordnings – betingelser – forordning (EF) nr. 883/2004 – artikel 11, stk. 3, litra a) og e) – anvendelsesområde – lønmodtager, der er statsborger i en medlemsstat, og som er ansat som ulandsarbejder af en arbejdsgiver etableret i en anden medlemsstat, og som udstationeres i et tredjeland – artikel 68, stk. 3 – ret for en ansøger om familieydelser til at indgive en enkelt ansøgning til institutionen i den medlemsstat, der er primært kompetent, eller til institutionen i den medlemsstat, der er subsidiært kompetent]*

(2022/C 51/14)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Bundesfinanzgericht

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: QY

Sagsøgt: Finanzamt Österreich, tidligere Finanzamt für den 8., 16. und 17. Bezirk in Wien

**Konklusion**

- 1) Artikel 11, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal fortolkes således, en arbejdstager, som er statsborger i en medlemsstat, hvor hun selv og hendes børn er bosat, som er ansat i henhold til en arbejdskontrakt som ulandsarbejder af en arbejdsgiver, der har sit hjemsted i en anden medlemsstat, som i henhold til denne anden medlemsstats lovgivning er omfattet af sidstnævntes obligatoriske sociale sikringsordning, som udstationeres i et tredjeland, ikke umiddelbart efter sin ansættelse, men efter et uddannelsesforløb i den nævnte anden medlemsstat, og som vender tilbage hertil efter en reintegrationsfase, skal anses for at udøve en lønnet beskæftigelse i denne medlemsstat som omhandlet i denne bestemmelse.
- 2) Artikel 288, stk. 2, TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats vedtagelse af en national lovgivning, hvis personelle anvendelsesområde er videre end det personelle anvendelsesområde for forordning nr. 883/2004, for så vidt som den fastsætter en ligestilling af statsborgerne i de stater, der deltager i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, med dens egne statsborgere, på betingelse af, at denne lovgivning fortolkes på en måde, som er i overensstemmelse med denne forordning, og at sidstnævntes forrang ikke drages i tvivl.
- 3) Artikel 68, stk. 3, litra a), i forordning nr. 883/2004 og artikel 60, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning nr. 883/2004, skal fortolkes således, at de gensidigt binder institutionen i den primært kompetente medlemsstat og institutionen i den subsidiært kompetente medlemsstat på en sådan måde, at den, der ansøger om familiedydelser, kun skal indgive én ansøgning til en af disse institutioner, og at det herefter tilkommer disse to institutioner i fællesskab at behandle den nævnte ansøgning.
- 4) Artikel 45 TEUF og 48 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat generelt ophæver de familiedydelser, som den hidtil udbetalte til ulandsarbejdere, der medtager deres familiemedlemmer til et tredjeland, hvori de er udstationeret, dels for så vidt som denne ophævelse finder anvendelse uden forskel både for modtagere, der er statsborgere i denne medlemsstat, og for modtagere, der er statsborgere i andre medlemsstater, dels for så vidt som den nævnte ophævelse indebærer en forskelsbehandling mellem de berørte ulandsarbejdere, ikke efter, om de har udøvet deres ret til fri bevægelighed før eller efter denne ophævelse, men efter, om deres børn bor sammen med dem i en medlemsstat eller i et tredjeland.

<sup>(1)</sup> EUT C 433 af 14.12.2020.

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. december 2021 — Vodafone Kabel Deutschland GmbH mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht München — Tyskland)**

(Sag C-484/20) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv (EU) 2015/2366 – betalingstjenester – artikel 62, stk. 4 – gældende gebyrer – artikel 107, stk. 1 – fuld harmonisering – artikel 115, stk. 1 og 2 – gennemførelse og anvendelse – abonnementer på kabel-TV og internetadgang – tidsubegrænsede aftaler indgået inden dette direktivs gennemførelsesdato – gebyrer, der opkræves for betalingstransaktioner uden tilladelse til bankopkrævning, som er påbegyndt efter denne dato)*

(2022/C 51/15)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Oberlandesgericht München

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Sagsøgt: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

**Konklusion**

Artikel 62, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter forbuddet mod at opkræve gebyrer for anvendelse af betalingsinstrumenter og for de betalingstjenester, der er omhandlet i denne artikel 62, stk. 4, i forbindelse med tidsbegrænsede aftaler indgået med forbrugere kun gælder for de betalingstransaktioner, som er påbegyndt i henhold til aftaler indgået efter den 13. januar 2018, således at disse gebyrer fortsat kan anvendes på de betalingstransaktioner, som er påbegyndt efter denne dato i henhold til tidsbegrænsede aftaler indgået før den samme dato.

(<sup>1</sup>) EUT C 433 af 14.12.2020.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. november 2021 — Delfarma sp. z o.o. mod Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie — Polen)**

(Sag C-488/20) (<sup>1</sup>)

*(Præjudiciel forelæggelse – artikel 34 TEUF og 36 TEUF – den frie bevægelighed for varer – foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion – humanmedicinske lægemidler – parallelimport af lægemidler – en medlemsstats lovgivning, hvorefter en parallelimporttilladelse uden videre bortfalder et år efter udløbet af markedsføringstilladelsen for referencelægemidlet – beskyttelse af menneskers liv og sundhed – proportionalitet – direktiv 2001/83/EF – lægemiddelovervågning)*

(2022/C 51/16)

Processprog: polsk

**Den forelæggende ret**

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Delfarma sp. z o.o.

Sagsøgt: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

**Konklusion**

Artikel 34 TEUF og 36 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en parallelimporttilladelse for et lægemiddel uden videre — og uden at det skal undersøges, om der eventuelt foreligger en risiko for menneskers sundhed og liv — bortfalder efter en frist på et år regnet fra datoen for referencemarkedsføringstilladelsens udløb. Det forhold, at parallelimportører er fritaget for forpligtelsen til at fremlægge periodiske sikkerhedsindberetninger, er ikke en omstændighed, der i sig selv kan begrunde en vedtagelse af en sådan afgørelse.

(<sup>1</sup>) EUT C 19 af 18.1.2021.

**Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 4. oktober 2021 — Comune di Camerota (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte dei conti — Sezione regionale di controllo per la Campania — Italien)**

(Sag C-161/21) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – direktiv 2011/85/EU – direktiv 2011/7/EU – økonomisk og monetær politik – lokal myndighed i finansielle vanskeligheder – finansiel genopretningsplan – national lovgivning om ophævelse af revisionsrettens beføjelser til sagsoplysning som følge af sundhedskrisen i forbindelse med covid-19-pandemien – artikel 267 TEUF – begrebet »national retsinstant« – ingen tvist for den forelæggende ret – åbenbart afvisningsgrundlag)*

(2022/C 51/17)

Processprog: italiensk

**Den forelæggende ret**

Corte dei conti — Sezione regionale di controllo per la Campania

**Part i hovedsagen**

Sagsøger: Comune di Camerota

**Konklusion**

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Corte dei conti — Sezione regionale di controllo per la Campania (revisionsret — regional kontrolafdeling for Campanien, Italien) har indgivet ved afgørelse af 9. marts 2021, afvises.

<sup>(1)</sup> EUT C 217 af 7.6.2021.

**Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 6. oktober 2021 — TUIfly GmbH mod FI og RE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland)**

(Sag C-253/21) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – luftfart – forordning (EF) nr. 261/2004 – artikel 5 – artikel 7 – artikel 8, stk. 3 – boardingafvisning, aflysning eller lange forsinkelser – kompensation og bistand til passagerer – begrebet »aflysning« – omdirigering af et fly til en lufthavn, der ikke betjener samme by, byområde eller region som den lufthavn, hvortil reservationen er foretaget – omlægning af rejsen med bus)*

(2022/C 51/18)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Landgericht Hamburg

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: TUIfly GmbH

Sagsøgte: FI og RE

## Konklusion

Artikel 5, stk. 1, litra c), artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at omdirigeringen af et fly, der lander i en anden lufthavn end den, hvortil reservationen er foretaget, men som betjener samme by, byområde eller region, kan give passageren ret til kompensation som følge af en flyaflysning.

(<sup>1</sup>) EUT C 289 af 19.7.2021.

---

## Appel iværksat den 2. juli 2021 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 21. april 2021 i sag T-252/19, Pech mod Rådet

(Sag C-408/21 P)

(2022/C 51/19)

Processprog: engelsk

## Parter

*Appellant:* Rådet for Den Europæiske Union (ved A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, K. Pavlaki og E. Rebasti, som befuldmægtigede)

*De andre parter i appelsagen:* Laurent Pech og Kongeriget Sverige

## Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves.
- Domstolen træffer endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, som er genstand for denne appel.
- Sagsøgeren i sag T-252/19 tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med den sag og den foreliggende appelsag.

## Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har Rådet fremsat tre anbringender.

### Første anbringende om fejlagtig fortolkning og fejlagtig anvendelse af artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001 (<sup>1</sup>)

Dette anbringendes første led: Retten begik en fejl i forbindelse med vurderingen af, om den udtalelse, der var begæret aktindsigt i, havde en særlig bred rækkevidde, og den fortolkede dette kriterium, som er fastlagt i retspraksis, således, at det mister sin virkning. Retten tilsidesatte også sin begrundelsespligt, eftersom den undlod at tage stilling til Rådets argumenter i denne henseende.

Dette anbringendes andet led: Retten begik en retlig fejl, eftersom den undlod at tage hensyn til, at den juridiske udtalelse var af følsom karakter set i lyset af de særlige omstændigheder, under hvilken den var fremsat, herunder navnlig dens afgørende betydning for beslutningsprocessen. Rettens fortolkning af den følsomme karakter af juridisk rådgivning, der undlod at forbinde indholdet af den juridiske udtalelse med de konkrete omstændigheder, er behæftet med retlige fejl og bevirker, at den beskyttelse, som ydes i medfør af forordningens artikel 4, stk. 2, andet led, i betydelig grad udhules.

Dette anbringendes tredje led: Retten begik en fejl i sin vurdering af, om den juridiske udtalelse ville kunne have en negativ indvirkning på fremtidige retslige procedurer med henvisning til, at den ville være til skade for parternes ligestilling for retsinstanterne og Rådets ret til forsvar.

**Andet anbringende om fejlagtig fortolkning og fejlagtig anvendelse af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001**

Det andet anbringendes første led: Retten begik en retlig fejl i sin vurdering af, om undtagelsen i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse, for så vidt som den fastslog, at der i den bekræftende afgørelse skulle henvises til håndgribelige oplysninger, og at der i den pågældende afgørelse ikke var foretaget en sådan henvisning. I Rettens begrundelse var der endvidere alene henvist til generelle udtalelser, der som hovedregel ophæver denne beskyttelse, og ikke specifikt taget hensyn til Rådets begrundelse for, hvorfor der forelå en risiko for skade på dets beslutningsproces.

Det andet anbringendes andet led: Retten begik ligeledes en retlig fejl, da den fastslog, at princippet om demokratisk ansvarlighed, der ligger til grund for en øget gennemsigtighed af lovgivningsmæssige dokumenter, gælder for alle dokumenter vedrørende lovgivningsprocedurer, uanset om de indeholder politiske beslutningstageres holdninger eller bidrag fra interne tjenester, herunder fra Den Juridiske Tjeneste.

**Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 113 i Rettens procesreglement og urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder**

Endelig afslog Retten at genåbne retsforhandlingernes mundtlige del og at tage hensyn til den omstændighed, at der var iværksat søgsmål til prøvelse af forordning 2020/2092<sup>(2)</sup> med hensyn til samme retlige spørgsmål som dem, der blev behandlet i udtalelsen. Dette udgør en procedurefejl, som bevirkede, at Rådet ikke fik mulighed for at blive hørt, hvad angår væsentlige forhold i sagen for Retten.

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

<sup>(2)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16.12.2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (EUT 2020, L 433I, s. 1).

---

**Appel iværksat den 28. juli 2021 af Puma SE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 19. maj 2021 i sag T-510/19, Puma mod EUIPO — Gemma Group (Gengivelse af et kattedyr i spring)**

(Sag C-462/21 P)

(2022/C 51/20)

Processprog: engelsk

**Parter**

*Appellant:* Puma SE (ved abogado P. González-Bueno Catalán de Ocón)

*Den anden part i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 1. december 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Puma SE bærer sine egne omkostninger.

---

**Appel iværksat den 19. juli 2021 af Electrodomésticos Taurus, S.L. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 17. maj 2021 i sag T-328/20 — Electrodomésticos Taurus, S.L. mod EUIPO — Shenzen Aukey E-Business Co. Ltd**

(Sag C-468/21 P)

(2022/C 51/21)

Processprog: spansk

**Parter**

*Appellant:* Electrodomésticos Taurus, S.L. (ved abogado E. Manresa Medina)



Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Shenzen Aukey E-Business Co. Ltd

Ved kendelse af 6. oktober 2021 har Domstolens vicepræsident afvist appellen og bestemt, at Electrodomésticos Taurus, S.L. bærer sine egne omkostninger.

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 14. september 2021 — Caixabank S.A. mod X**

(Sag C-565/21)

(2022/C 51/22)

Processprog: spansk

**Den forelæggende ret**

Tribunal Supremo

**Parter i hovedsagen**

Appellant: Caixabank S.A.

Appelindstævnt: X

**Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Er artikel 3, stk. 1, artikel 4 og 5 i direktiv 93/13/EØF<sup>(1)</sup> til hinder for en national retspraksis, hvorefter det, henset til den specifikke regulering af oprettelsesgebyret i national ret som et vederlag for tjenesteydelser i forbindelse med undersøgelsen, tildelingen og behandlingen af et lån eller en kredit mod pant i fast ejendom eller tilsvarende i forbindelse med långiverens virksomhed som følge af tildelingen af lånet eller kreditten, som betales i form af et engangsbeløb og almindeligvis på tidspunktet for aftalens indgåelse, vurderes, at det vilkår, der fastsætter dette gebyr, regulerer et væsentligt element af aftalen, for så vidt som gebyret udgør en væsentlig del af prisen, og at vilkåret ikke kan anses for urimeligt, såfremt dets affattelse er klar og forståelig i den udvidede betydning, som dette udtryk er blevet tillagt i Domstolens praksis?
- 2) Er artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF til hinder for en national retspraksis, hvorefter der i forbindelse med vurderingen af, om et vilkår, der regulerer et væsentligt element af en aftale om lån eller kredit mod pant i fast ejendom, er klart og forståeligt, tages hensyn til elementer som forbrugernes generelle kendskab til det pågældende vilkår, de obligatoriske oplysninger, som finansieringsinstituttet skal stille til rådighed for den potentielle låntager i henhold til bestemmelserne vedrørende standardiserede informationsblade, pengeinstitutternes markedsføring, den særlige opmærksomhed, som den gennemsnitlige forbruger har herpå, for så vidt som der er tale om en del af prisen, som skal betales fuldt ud ved lånets begyndelse, og som udgør en væsentlig del af den økonomiske byrde, der er forbundet med optagelsen af lånet, og hvorvidt vilkårets affattelse, placering og opbygning gør det muligt at konstatere, at det udgør et væsentligt element af aftalen?
- 3) Er artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF til hinder for en national retspraksis, hvorefter et kontraktvilkår som det i hovedsagen omtvistede, dvs. vedrørende et oprettelsesgebyr i forbindelse med en låne- eller kreditaftale, der fungerer som et vederlag for tjenesteydelser i forbindelse med den konkrete undersøgelse, udformning og behandling af en ansøgning om lån eller kredit (undersøgelse af lånets levedygtighed, skyldnerens kreditværdighed, byrderne, som påhviler den ejendom, der skal stilles som sikkerhed, osv.) som en forudsætning for tildelingen heraf, og som i den nationale lovgivning udtrykkeligt kvalificeres som et vederlag for de med tildelingen af lånet eller kreditten forbundne opgaver, til trods for kravene om god tro ikke anses for at bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren?

---

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Spanien) den 20. september 2021 — NC mod BA, DA, DV og CG**

(Sag C-583/21)

(2022/C 51/23)

Processprog: spansk

**Den forelæggende ret**

Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: NC

Sagsøgte: BA, DA, DV og CG

**Præjudicielt spørgsmål**

Finder artikel 1, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter<sup>(1)</sup> og således direktivets indhold anvendelse i en situation, hvor indehaveren af en notarvirksomhed, som er offentligt ansat og samtidig privat virksomhedsleder for sine ansatte — idet dette arbejdsgiverforhold er omfattet af den almindelige arbejdsmarkedslovgivning og af en sektorspecifik overenskomst — efterfølger en anden tidligere indehaver af notarvirksomheden, der fratræder, og overtager dennes protokol, fortsætter med at udøve virksomhed på det samme arbejdssted med den samme materielle struktur og overtager det personale, som arbejdede for den notar, der tidligere havde stillingen?

<sup>(1)</sup> EFT 2001, L 82, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Spanien) den 20. september 2021 — JD mod BA, DA, DV og CG**

(Sag C-584/21)

(2022/C 51/24)

Processprog: spansk

**Den forelæggende ret**

Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: JD

Sagsøgte: BA, DA, DV og CG

**Præjudicielt spørgsmål**

Finder artikel 1, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter<sup>(1)</sup> og således direktivets indhold anvendelse i en situation, hvor indehaveren af en notarvirksomhed, som er offentligt ansat og samtidig privat virksomhedsleder for sine ansatte — idet dette arbejdsgiverforhold er omfattet af den almindelige arbejdsmarkedslovgivning og af en sektorspecifik overenskomst — efterfølger en anden tidligere indehaver af notarvirksomheden, der fratræder, og overtager dennes protokol, fortsætter med at udøve virksomhed på det samme arbejdssted med den samme materielle struktur og overtager det personale, som arbejdede for den notar, der tidligere havde stillingen?

<sup>(1)</sup> EFT 2001, L 82, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Spanien) den 20. september 2021 — TA mod BA, DA, DV og CG**

(Sag C-585/21)

(2022/C 51/25)

Processprog: spansk

**Den forelæggende ret**

Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: TA

Sagsøgte: BA, DA, DV og CG

**Præjudicielt spørgsmål**

Finder artikel 1, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter<sup>(1)</sup> og således direktivets indhold anvendelse i en situation, hvor indehaveren af en notarvirksomhed, som er offentligt ansat og samtidig privat virksomhedsleder for sine ansatte — idet dette arbejdsgiverforhold er omfattet af den almindelige arbejdsmarkedslovgivning og af en sektorspecifik overenskomst — efterfølger en anden tidligere indehaver af notarvirksomheden, der fratræder, og overtager dennes protokol, fortsætter med at udøve virksomhed på det samme arbejdssted med den samme materielle struktur og overtager det personale, som arbejdede for den notar, der tidligere havde stillingen?

<sup>(1)</sup> EFT 2001, L 82, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Spanien) den 20. september 2021 — FZ mod BA, DA, DV og CG**

(Sag C-586/21)

(2022/C 51/26)

Processprog: spansk

**Den forelæggende ret**

Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: FZ

Sagsøgte: BA, DA, DV og CG

**Præjudicielle spørgsmål**

Finder artikel 1, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter<sup>(1)</sup> og således direktivets indhold anvendelse i en situation, hvor indehaveren af en notarvirksomhed, som er offentligt ansat og samtidig privat virksomhedsleder for sine ansatte — idet dette arbejdsgiverforhold er omfattet af den almindelige arbejdsmarkedslovgivning og af en sektorspecifik overenskomst — efterfølger en anden tidligere indehaver af notarvirksomheden, der fratræder, og overtager dennes protokol, fortsætter med at udøve virksomhed på det samme arbejdssted med den samme materielle struktur og overtager det personale, som arbejdede for den notar, der tidligere havde stillingen?

<sup>(1)</sup> EFT 2001, L 82, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht (Østrig) den 20. oktober 2021 — Climate Corporation Emissions Trading GmbH mod Finanzamt Österreich**

(Sag C-641/21)

(2022/C 51/27)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Bundesfinanzgericht

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Climate Corporation Emissions Trading GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Österreich

**Præjudicielt spørgsmål**

Skal direktiv 2006/112/EF som ændret ved direktiv 2008/8/EF<sup>(1)</sup> fortolkes således, at de nationale myndigheder og retter skal anse leveringsstedet for en ydelse, der formelt i henhold til skreven ret ligger i den anden medlemsstat, hvor aftageren af ydelsen har hjemsted, for at ligge i indlandet, når den skatte- og afgiftspligtige person, der leverer ydelserne, burde have vidst, at den pågældende ved den leverede ydelse medvirkede til momssvig begået inden for rammerne af en leverandørkæde?

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1) som ændret ved Rådets direktiv 2008/8/EF af 12.2.2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser (EUT 2008, L 44, s. 11).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 9. november 2021 — A**

(Sag C-676/21)

(2022/C 51/28)

Processprog: finsk

**Den forelæggende ret**

Korkein hallinto-oikeus

**Parter i hovedsagen**

Appellant: A

Øvrige procesdeltagere: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

**Præjudicielle spørgsmål**

1. Kan bestemmelserne om varernes frie bevægelighed i tredje del, afsnit II, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller artikel 110 TEUF være til hinder for nationale bestemmelser, som fastsætter, at den motorkøretøjsafgift, der er indeholdt i et køretøjs værdi som omhandlet i Autoverolaki (1482/1994) (lov om motorkøretøjsafgifter (1482/1994)), under omstændigheder som i hovedsagen ikke tilbagebetales til køretøjets ejer, når denne eksporterer køretøjet til permanent anvendelse i en anden medlemsstat, og er det i denne forbindelse væsentligt, om det var hensigten permanent primært at anvende køretøjet i den medlemsstat, som opkrævede motorkøretøjsafgiften, og om det også faktisk permanent primært blev anvendt i denne medlemsstat?
2. Såfremt den planlagte anvendelse og den faktiske anvendelse af køretøjet er relevante for besvarelsen af det første spørgsmål: Hvordan skal den omhandlede ikke-permanente anvendeshensigt og anvendelse dokumenteres, såfremt det private køretøjs anvendelsesperiode i medlemsstaten ikke kan konstateres på forhånd?

3. Såfremt nægtelsen af eksportrestitutionen som omhandlet i motorkøretøjsafgiftsloven under omstændigheder som i hovedsagen udgør en begrænsning af varernes frie bevægelighed: Kan denne begrænsning begrundes med målsætningen om at begrænse eksporten af gamle køretøjer, som ofte er i dårlig stand og miljøforurenende? Skal begrænsningen af eksportrestitutionen til køretøjer, som er mindre end ti år gamle, anses for uforenelig med EU-retten af den grund, at der alligevel opkræves motorkøretøjsafgift på importerede brugte køretøjer uafhængigt af deres anvendelsesperiode?

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgerichts München I (Tyskland) den 17. november 2021 — RSD Reise Service Deutschland GmbH mod QL**

(Sag C-690/21)

(2022/C 51/29)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Landgericht München I

**Parter i hovedsagen**

Sagsøgt og appellat: RSD Reise Service Deutschland GmbH

Sagsøger og indstævnt: QL

**Præjudicielt spørgsmål**

Skal artikel 12, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/2302<sup>(1)</sup> fortolkes således, at den rejsende, såfremt rejsearrangøren opsiger en rejseaftale på grund af en verdensomspændende pandemi, i givet fald er tvunget til at acceptere et tilgodehavende eller en udskydelse af rejsen i stedet for den udbetaling, som vedkommende har forlangt?

---

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25.11.2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (EUT 2015, L 326, s. 1).

---

**Appel iværksat den 24. november 2021 af Évariste Boshab til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 15. september 2021 i sag T-107/20, Boshab mod Rådet**

(Sag C-708/21 P)

(2022/C 51/30)

Processprog: fransk

**Parter**

Appellant: Évariste Boshab (ved advokats T. Bontinck, P. De Wolf, T. Payan og A. Guillerme)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

**Appellanten har nedlagt følgende påstande**

— Den Europæiske Unions Rets dom af 15. september 2021 i sag T-107/20, Boshab mod Rådet, ophæves.

- Sagens realitet prøves og afgørelse (FUSP) 2019/2109 <sup>(1)</sup> annulleres, for så vidt som den opretholder appellanten som nr. 8 i bilaget til afgørelse 2010/788/FUSP, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 <sup>(2)</sup> annulleres, for så vidt som den opretholder appellanten som nr. 8 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

### Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført to anbringender vedrørende tilsidesættelse af retten til forsvar og et åbenbart urigtigt skøn.

For så vidt angår det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat retten til forsvar og navnlig appellants ret til at blive hørt, idet den ikke drog de nødvendige konklusioner som følge af, at Rådet har berøvet retten til at blive hørt sit indhold, idet den ikke har foretaget den nødvendige kontrol, bl.a. ved ikke at have hørt appellanten, hvilket indebærer, at proceduren, der ledte til fornyelse, kunne have fået et andet udfald.

For så vidt angår det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, idet den ikke har taget hensyn til, at de restriktive foranstaltninger er præventive og pr. definition midlertidige, idet deres gyldighed altid forudsætter, at de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for deres vedtagelse, fortsat eksisterer, og at det er nødvendigt at opretholde dem for at realisere målet med dem; idet den ikke fastslog, at de elementer, som Rådet anførte, på ingen måde kunne begrunde nogen form for adfærd henhørende under kriteriet for at blive opført på de omtvistede lister, dvs. handlinger, som udgør alvorlige tilsidesættelser af menneskerettighederne; og idet den ikke udtalte kritik af den omstændighed, at Rådet ikke undersøgte de elementer, som appellanten havde fremsendt i forbindelse med den fornyede prøvelse, og ikke udøvede sin egen kontrol på dette grundlag.

<sup>(1)</sup> Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9.12.2019 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2019, L 318, s. 134).

<sup>(2)</sup> Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9.12.2019 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2019 L 318, s. 1).

---

## Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Curtea de Apel Pitești (Rumænien) den 24. november 2021 — MK

(Sag C-709/21)

(2022/C 51/31)

Processprog: rumænsk

### Den forelæggende ret

Curtea de Apel Pitești

### Parter i hovedsagen

Appellant: MK

### Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er princippet om dommers uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en bestemmelse i national ret som artikel 148, stk. 2, i Rumæniens forfatning, således som Curtea Constituțională (forfatningsdomstol) har fortolket den i sin afgørelse nr. 390/2021, hvorefter de nationale retsinstanser ikke har beføjelse til at efterprøve, om en bestemmelse i national ret, som Curtea Constituțională har erklæret overensstemmende med forfatningen, er forenelig med EU-retten?

- 2) Er princippet om dommers uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en bestemmelse i national ret som artikel 99, litra s), i den rumænske lov nr. 303/2004 om statuten for dommere og offentlige anklagere, hvorefter der kan indledes en disciplinærsag og idømmes disciplinære sanktioner med hensyn til en dommer for dennes manglende overholdelse af domme afsagt af Curtea Constituțională (forfatningsdomstolen) i tilfælde, hvor den pågældende dommer skal give EU-retten forrang for begrundelsen i en afgørelse fra Curtea Constituțională, idet der herved er tale om en bestemmelse i national ret, der fratager dommeren dennes beføjelse til at anvende en dom fra EU-Domstolen, som den pågældende anser for at have forrang?
- 3) Er princippet om dommers uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en national retspraksis, der forbyder dommere at anvende Den Europæiske Unions Domstols praksis i straffesager såsom indsigelser om en straffesags rimelige behandlingstid, der er reguleret i artikel 488<sup>1</sup> i den rumænske strafferetsplejelov, idet der i modsat fald vil ske disciplinære konsekvenser?

---

**Appel iværksat den 9. december 2021 af Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd, FR Financing (Malta) Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 29. september 2021 i sag T-448/18, Ryanair m.fl. mod Kommissionen**

(Sag C-758/21 P)

(2022/C 51/32)

Processprog: engelsk

#### Parter

Appellanter: Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd, FR Financing (Malta) Ltd (ved avocat E. Vahida, advocaat B. Byrne og abogado S. Rating)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

#### Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Artikel 5, 6, 9, 10 og 11 i Kommissionens afgørelse (EU) 2018/628 (den omtvistede afgørelse) <sup>(1)</sup> annulleres for så vidt som de vedrører appellanterne, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten for fornyet behandling, og under alle omstændigheder
- Tilpligtes Kommissionen at betale appellans omkostninger i forbindelse med denne appel og behandlingen af sag T-448/18 for Retten.

#### Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har fremsat fire anbringender til støtte for appellen.

For det første begik Retten en retlig fejl, idet den afviste, og dermed nægtede at tage hensyn til ved sin retslige prøvelse, afgørende beviser, som appellanterne havde fremlagt inden afslutningen af retsforhandlingernes mundtlige del for Retten. Retten begik en fejl ved at se bort fra, eller tage behørigt hensyn til, de retlige principper, der ligger til grund for reglerne i artikel 85, stk. 1-3, i Rettens procesreglement, og ved at se bort fra den retspraksis, der anvender disse bestemmelser.

For det andet anlagde Retten en urigtig fortolkning af artikel 17 i Rådets forordning (EU) 2015/1589 <sup>(2)</sup> og anvendte artikel 296 TEUF urigtigt, idet den fastslog: (i) at Kommissionen ikke havde tilsidesat den gældende forældelsesfrist for tilbagesøgning af støtte, og (ii) at den omtvistede afgørelse var tilstrækkeligt begrundet i denne henseende.



For det tredje gengav Retten det klare indhold af de beviser, der var fremlagt for den, urigtigt ved vurderingen af, om Kommissionen lovligt havde anvendt det såkaldte kriterium om den »markedsøkonomiske aktør« ved bedømmelsen af, om appellanterne havde modtaget en fordel som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF. Retten foretog en urigtig gengivelse af beviser vedrørende: (i) en sikkerhedsafgift, fastsat i en aftale om lufthavnstjenester mellem lufthavnen og Ryanair, (ii) skønnet over de gradvist stigende driftsomkostninger, som lufthavnen kunne have forventet, og (iii) den belægningsfaktor, som Kommissionen lagde til grund ved sin ex ante rentabilitetsanalyse.

For det fjerde begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at fejlene vedrørende størrelsen af den støtte, der skulle tilbagesøges, beregnet på grundlag af ex ante data, ikke skulle korrigeres på grundlag af ex post data i sagsakterne, da den omtvistede afgørelse blev vedtaget.

<sup>(1)</sup> Kommissionens afgørelse (EU) 2018/628 af 11.11.2016 i statsstøttesag SA.24221 (2011/C) (ex 2011/NN) gennemført af Østrig til fordel for Klagenfurt lufthavn, Ryanair og andre luftfartsselskaber, der benytter lufthavnen (meddelt under nummer C(2016) 7131) (EUT 2018, L 107, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

---

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. oktober 2021– ENERGO TT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Veszprémi Törvényszék — Ungarn)**

**(Sag C-643/20) <sup>(1)</sup>**

(2022/C 51/33)

Processprog: ungarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

<sup>(1)</sup> EUT C 98 af 22.3.2021.

---

## RETTE

**Rettens dom af 8. december 2021 — BZ mod ECB**

(Sag T-500/16) <sup>(1)</sup>

*(Personalesag – ansatte ved ECB – ansøgning om anerkendelse af en sygdom som en erhvervs sygdom – ansvar uden for kontraktforhold – økonomisk tab – ikke-økonomisk tab)*

(2022/C 51/34)

Processprog: engelsk

### Parter

Sagsøger: BZ (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ved E. Carlini og F. Feyerbacher, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

### Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand dels om annullation af ECB's afgørelser af 29. august 2011, af 20. december 2011 og af 25. april 2012, dels om erstatning for de økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af ECB's handlinger.

### Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) BZ betaler sagsomkostningerne.

<sup>(1)</sup> [fortroligt] (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnr. [fortroligt] og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

**Rettens dom af 24. november 2021 — Al Zoubi mod Rådet**

(Sag T-257/19) <sup>(1)</sup>

*(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indefrysning af midler – urigtige skøn)*

(2022/C 51/35)

Processprog: engelsk

### Parter

Sagsøger: Khaldoun Al Zoubi (Damaskus, Syrien) (ved advokat L. Cloquet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Kyriakopoulou og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

## Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2019, L 18 I, s. 13), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2019, L 18 I, s. 4), af Rådets afgørelse (FUSP) 2019/806 af 17. maj 2019 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2019, L 132, s. 36), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/798 af 17. maj 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2019, L 132, s. 1), af Rådets afgørelse (FUSP) 2020/719 af 28. maj 2020 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2020, L 168, s. 66) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/716 af 28. maj 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2020, L 168, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

## Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, Rådets afgørelse (FUSP) 2019/806 af 17. maj 2019 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/798 af 17. maj 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, Rådets afgørelse (FUSP) 2020/719 af 28. maj 2020 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/716 af 28. maj 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører Khaldoun Al Zoubi.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

(<sup>1</sup>) EUT C 238 af 15.7.2019.

## Rettens dom af 1. december 2021 — HC mod Kommissionen

(Sag T-804/19) (<sup>1</sup>)

*(Personalesag – ansættelse – meddelelse om udvælgelsesprøve – almindelig udvælgelsesprøve  
EPSO/AD/363/18 – afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den næste fase af udvælgelsesprøven –  
begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn – ulovlighedsindsigelse – ligebehandling – proportionalitet –  
retten til at blive hørt – princippet om god forvaltning – udvælgelsesprøvens sprogordning –  
forskelsbehandling på grund af sprog – ansvar)*

(2022/C 51/36)

Processprog: engelsk

## Parter

Sagsøger: HC (ved advokaterne G. Pandey, V. Villante og D. Rovetta)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Brauhoff, T. Lilamand og D. Milanowska, som befuldmægtigede)

## Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation for det første af meddelelsen om udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 af 11. oktober 2018, som blev afholdt med henblik på at oprette to reserverlister, som Kommissionen kan anvende ved ansættelse nye administratorer (AD 7) inden for områderne for told og beskatning, for det andet af afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for denne udvælgelsesprøve om ikke at opstille sagsøgerens navn på listen over personer indkaldt til assessmentcentret, for det tredje af afgørelsen truffet af samme komité om afslag på sagsøgerens ansøgning om fornyet vurdering, for det fjerde af Kommissionens afgørelse af 20. august 2019 om afslag på sagsøgerens klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, og for det femte af listen over kandidater indkaldt til næste fase af udvælgelsesprøven, dels om erstatning for den skade, sagsøger hævder at have lidt.

**Konklusion**

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) HC betaler sagsomkostningerne.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 54 af 17.2.2020.

---

**Rettens dom af 1. december 2021 — JR mod Kommissionen**

(Sag T-265/20) (<sup>1</sup>)

*(Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – dokumenter vedrørende den mundtlige prøve i forbindelse med en udvælgelsesprøve – delvist afslag på aktindsigt – afrundingsmetode for point – vægtningskoefficienter for forskellige dele og elementer af den mundtlige prøve – udvælgelseskomitéens arbejde fortroligt – forordning (EU) 2018/1725 – delvist ufornuddent at træffe afgørelse)*

(2022/C 51/37)

Processprog: fransk

**Parter**

Sagsøger: JR (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Milanowska, C. Ehrbar og H. Kranenborg, som befuldmægtigede)

**Sagens genstand**

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelser af 28. februar 2020 og 9. april 2020 om afslag på sagsøgerens anmodning om aktindsigt i dokumenter vedrørende den interne udvælgelsesprøve COM/03/AD/18 (AD 6) — 1 — Administratorer.

**Konklusion**

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse vedrørende sagsøgerens påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelser af 28. februar 2020 og 9. april 2020 for så vidt som der derved blev givet afslag på sagsøgerens anmodning om aktindsigt vedrørende den metode for afrunding af point, som udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve COM/03/AD/18 (AD 6) — 1 — Administratorer anvendte.
- 2) Kommissionens afgørelse af 9. april 2020 annulleres, for så vidt som der derved blev givet afslag på aktindsigt i dokumentet indeholdende vægtningskoefficienterne for de to dele af den mundtlige prøve (samtale og struktureret fremstilling), der fremgår af meddelelsen om den interne udvælgelsesprøve COM/03/AD/18 (AD 6) — 1 — Administratorer, og for de to elementer i samtalen (erhvervs erfaring og motivation), der ligeledes fremgår af meddelelsen om udvælgelsesprøven.
- 3) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 247 af 27.7.2020.

**Retten dom af 1. december 2021 — Ruiz-Ruiz mod Kommissionen**(Sag T-293/20) <sup>(1)</sup>

*(Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den næste fase af udvælgelsesprøven – adgangskriterium knyttet til erhvervs erfaring – det af udvælgelseskomitéen anvendte kriteriums overensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøven – åbenbart urigtigt skøn)*

(2022/C 51/38)

Processprog: italiensk

**Parter**

Sagsøger: Vanesa Ruiz-Ruiz (Alkmaar, Nederlandene) (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara, T. Lilamand og I. Melo Sampaio, som befuldmægtigede)

**Sagens genstand**

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation dels af udvælgelseskomitéens afgørelse af 20. september 2019 om afslag på sagsøgerens anmodning om revurdering af afgørelsen om ikke at give hende adgang til den næste fase af den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19, dels af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 7. februar 2020 om afslag på sagsøgerens klage over denne afgørelse.

**Konklusion**

- 1) Udvalgskomitéens afgørelse af 20. september 2019 om afslag på Vanesa Ruiz-Ruiz's anmodning om revurdering af afgørelsen om at udelukke hende fra udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

<sup>(1)</sup> EUT C 222 af 6.7.2020.

**Retten dom af 1. december 2021 — Sopra Steria Benelux og Unisys Belgium mod Kommissionen**(Sag T-546/20) <sup>(1)</sup>

*(Offentlige tjenesteydelseskontrakter – udbudsprocedure – tjenesteydelserne specifikation, udvikling, vedligehold og support af IT-plattformene ved DG »Beskatning og toldunion« – afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver – begrundelsespligt – unormalt lavt bud)*

(2022/C 51/39)

Processprog: fransk

**Parter**

Sagsøgere: Sopra Steria Benelux (Ixelles, Belgien) og Unisys Belgium (Machelen, Belgien) (ved advokaterne L. Masson og G. Tilman)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. André og M. Ilkova, som befuldmægtigede)

**Sagens genstand**

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 2. juli 2020 om, for det første, afvisning af det fælles tilbud, der blev givet af Sopra Steria Benelux og Unisys Belgium på delaftale A, inden for rammerne af udbudsproceduren med referencen TAXUD/2019/OP/0006, som vedrører tjenesteydelser med henblik på specifikation, udvikling, og vedligehold af samt tredjenniveau støtte til IT-plattformene ved Generaldirektoratet »Beskatning og toldunion« og for det andet tildeling af kontrakten til det andet tilbudsgivende konsortium.

## Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 2. juli 2020 om, for det første, afvisning af det fælles tilbud, der blev givet af Sopra Steria Benelux og Unisys Belgium inden for rammerne af udbudsproceduren med referencen TAXUD/2019/OP/0006, som vedrører tjenesteydelser med henblik på specifikation, udvikling og vedligehold af samt tredjeniveaustøtte af IT-plattformene ved Generaldirektoratet »Beskatning og toldunionen« og for det andet tildeling af kontrakten til det andet tilbudsgivende konsortium annulleres for så vidt angår delaftale A.
- 2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Sopra Steria Benelux og Unisys Belgium afholdte omkostninger.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 359 af 26.10.2020.

---

## Rettens dom af 1. december 2021 — Muratbey Gida mod EUIPO — M. J. Dairies (Ost i form tre sammensnoede bånd)

(Sag T-662/20) (<sup>1</sup>)

*(EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en ost i form tre sammensnoede bånd – tidligere internationalt design – ugyldighedsgrund – individuel karakter – offentliggørelse af det tidligere design – artikel 7 i forordning (EF) nr. 6/2002 – andet helhedsindtryk – artikel 6 i forordning nr. 6/2002)*

(2022/C 51/40)

Processprog: engelsk

## Parter

Sagsøger: Muratbey Gida Sanayı Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokat M. Schork)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgarien) (ved advokaterne D. Dimitrova og I. Pakidanska)

## Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. august 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1925/2019-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem M. J. Dairies og Muratbey Gida Sanayı ve Ticaret.

## Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Muratbey Gida Sanayı Ve Ticaret AŞ betaler sagsomkostningerne.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 9 af 11.1.2021.

**Rettens dom af 1. december 2021 — Schmid mod EUIPO — Landeskommer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl g.g.A)**

(Sag T-700/20) <sup>(1)</sup>

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket Steirisches Kürbiskernöl g. g. A GESCHÜTZTE GEOGRAFISCHE ANGABE – absolut registreringshindring – varemærke, som indeholder tegn, emblemer eller våben – emblem for et af Unionens aktivitetsområder – beskyttede geografiske betegnelser – artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2022/C 51/41)

Processprog: tysk

**Parter**

Sagsøger: Gabriele Schmid (Halbenrain, Østrig) (ved advokat A. Ginzburg)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf og M. Eberl, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Landeskommer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Graz, Østrig) (ved advokat I. Hödl)

**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. september 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2186/2019-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem la Landeskommer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark og Gabriele Schmid.

**Konklusion**

- 1) Afgørelsen truffet den 23. september 2020 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2186/2019-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Gabriele Schmid afholdte omkostninger.
- 3) Landeskommer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark bærer sine egne omkostninger.

<sup>(1)</sup> EUT C 28 af 25.1.2021.

**Rettens dom af 8. december 2021 — QB mod Kommissionen**

(Sag T-71/21) <sup>(1)</sup>

[Personalesag – midlertidigt ansatte – løn – udlandstillæg – artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten – afslag på tildeling af udlandstillæg – udøvelse af hovederhverv – tjeneste for en anden stat]

(2022/C 51/42)

Processprog: engelsk

**Parter**

Sagsøger: QB (ved advokat R. Wardyn)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og A.-C. Simon, som befuldmægtigede)

**Sagens genstand**

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelse af 6. april 2020 truffet af Kommissionens Kontor for »Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« (PMO), hvorved sagsøgeren fik afslag på tildeling af udlandstillæg.



**Konklusion**

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) QB betaler sagsomkostningerne.

<sup>(1)</sup> EUT C 148 af 26.4.2021.

---

**Rettens dom af 1. december 2021 — Jieyang Defa Industry mod EUIPO — Mattel (Dukkehoved)**  
(Sag T-84/21) <sup>(1)</sup>

*[EF-design – ugyldighedssag – registreret EU-design, der gengiver et dukkehoved – tidligere design – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk foreligger ikke – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002]*

(2022/C 51/43)

Processprog: engelsk

**Parter**

Sagsøger: Jieyang Defa Industry Co. Ltd (Jieyang, Kina) (ved advokaterne C. Bercial Arias og F. Codevelle)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Mattel, Inc. (El Segundo, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne A. Pompe-Ciszewska og P. Mleczak)

**Sagens genstand**

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. december 2020 af tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2021/2019-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Mattel og Jieyang Defa Industry Co.

**Konklusion**

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Jieyang Defa Industry Co. Ltd betaler sagsomkostningerne.

<sup>(1)</sup> EUT C 110 af 29.3.2021.

---

**Rettens dom af 1. december 2021 — Union syndicale Solidaires des SDIS de France et DOM/TOM mod Kommissionen**

(Sag T-152/21) <sup>(1)</sup>

*(Ansvar uden for kontraktforhold – indgivelse af en klage til Kommissionen vedrørende anvendelsen af EU-retten – svarfrist – retten til god forvaltning – forpligtelsen til at udvise omhu – rimelig frist – ikke tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som tillægger borgerne rettigheder)*

(2022/C 51/44)

Processprog: fransk

**Parter**

Sagsøger: Union syndicale Solidaires des services départementaux d'incendie et de secours (SDIS) de France et DOM/TOM (Nîmes, Frankrig) (ved advokat O. Coudray)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Ehrbar og A. Spina, som befuldmægtigede)

### Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for den skade, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af, at Kommissionen udviste ansvarspådragende passivitet ved behandlingen af sagsøgerens klage, som den 27. juni 2019 blev registreret under referencen CHAP(2019)01840, og som vedrørte Den Franske Republiks angivelige tilsidesættelse af EU-retten.

### Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Union syndicale Solidaires des services départementaux d'incendie et de secours (SDIS) de France et DOM/TOM betaler sagsomkostningerne.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 182 af 10.5.2021.

---

### Retten dom af 1. december 2021 — Jalkh mod Parlamentet

(Sag T-230/21) (<sup>1</sup>)

*(Regler for institutionerne – medlem af Parlamentet – privilegier og immuniteter – afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet – artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Unionens privilegier og immuniteter – procedure vedrørende ophævelse af immuniteten – åbenbart urigtigt skøn)*

(2022/C 51/45)

Processprog: fransk

### Parter

Sagsøger: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Frankrig) (ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Lorenz og A.-M. Dumbrăvan, som befuldmægtigede)

### Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse P9\_TA(2021)0092 af 25. marts 2021 om anmodningen om ophævelse af sagsøgerens immunitet [2020/2110(IMM)].

### Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Jean-François Jalkh betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 242 af 21.6.2021.

**Sag anlagt den 4. november 2021 — AL mod Kommissionen**

(Sag T-714/21)

(2022/C 51/46)

Processprog: engelsk

**Parter**

Sagsøger: AL (ved advokat R. Rata)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

**Sagsøgerens påstande**

- Principalt annulleres Kommissionens afgørelse af 4. august 2021 (ref. Ares (2021) 4962656) vedrørende den i artikel 90, stk. 2, omhandlede klage, der blev indbragt af sagsøgeren den 9. april 2021 til prøvelse af PMO's afgørelse af 11. januar 2021 <sup>(1)</sup>.
- Kommissionens tilpligtes at videregive og fremlægge (i) skriftlige beviser vedrørende den beregning, som ligger til grund for PMO's afgørelse af 21. november 2019, og (ii) den fulde tekst til »GD HR's svar på en anden klage«, der delvist blev citeret af PMO i e-mailen af 8. oktober 2020.
- Kommissionen tilpligtes at fastlægge de forsørgelsesudgifter, der er afholdt i perioden fra den 1. november 2020 til den 30. september 2021 på baggrund af sagsøgerens moders bopæl i Belgien.
- Kommissionen tilpligtes at yde tilskud til sagsøgerens moder, der skal ligestilles med et barn, for perioden fra den 1. november 2020 til den 30. september 2021.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

**Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter**

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 2, stk. 4, i bilag VII til tjenstemandsvedtægten og Kommissionens afgørelse af 15. april 2014 om almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende personer, der ligestilles med et barn, over for hvilket der består forsørgerpligt, for så vidt som Kommissionen ved beregningen af sagsøgerens udgifter til forsørgelse af moderen fejlagtigt antog, at sagsøgerens moder havde bopæl i Rumænien og ikke i Belgien. Kommissionen har endvidere fejlagtigt beregnet sagsøgerens udgifter til forsørgelse af moderen til 50 % af en tjenstemands grundløn i lønklasse AST 1, løntrin 1, korrigeret med landekoefficienten for Rumænien, til trods for at sagsøgerens moder udgør et fast medlem af sagsøgerens husholdning, hvorfor 40 % af grundlønnen (uden korrektion) burde have været lagt til grund.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægten artikel 85, eftersom sagsøgeren ikke var medvidende om, at der manglede lovhjemmel til den fejlagtige udbetaling af tillægget for perioden fra den 1. november 2019 til den 31. oktober 2020, og eftersom den fejlagtige udbetaling ikke var så åbenbar, at han burde have kendt til den.

<sup>(1)</sup> Bemærkning: Den anfægtede afgørelse vedrører betaling af familietillæg i henhold til artikel 2, stk. 4, i bilag VII til vedtægten for tjenstemænd i Den Europæiske Union.

**Sag anlagt den 26. november 2021 — Beauty Biosciences mod EUIPO — Société de Recherche Cosmétique (BIO-BEAUTÉ)**

**(Sag T-750/21)**

(2022/C 51/47)

Processprog: engelsk

**Parter**

Sagsøger: Beauty Biosciences LLC (Dallas, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat D. Mărginean)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Société de Recherche Cosmétique SARL (Luxembourg, Luxembourg)

**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO**

Indehaver af det omtvistede varemærke: Société de Recherche Cosmétique SARL

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket BIO-BEAUTÉ — EU-varemærke Nr. 13 609 631

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. september 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1871/2020-4 og R 1891/2020-4).

**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres delvis, idet det anfægtede varemærke erklæres ugyldigt for følgende varer henhørende under klasse 3: »tandplejemidler, æteriske olier, parfumerivarer, eau de toilette, eau de cologne, røgelse, duftevand«.
- Den anfægtede afgørelse annulleres delvis, idet det anfægtede varemærke erklæres ugyldigt for følgende varer henhørende under klasse 3: »kosmetik, desodoriseringsmidler til kroppen, udtræk af planter til kosmetiske formål, sæbe, renselmælk til toiletbrug, cremer, geléer, mælk, lotion, pomader, pudder, serum og kosmetiske præparater til hudpleje, kosmetiske rynkepræparater, kosmetiske præparater til læbepleje, kosmetiske solbeskyttende præparater, kosmetiske præparater til bruning af huden, kosmetiske præparater til anvendelse efter solbadning, præparater til slankende formål (kosmetiske), præparater til hårfjerning, hårprodukter (præparater til pleje af hår og hovedbund), badepræparater, kosmetiske, makeupperæparater og præparater til fjernelse af makeup, præparater til efter barbering og aftershavepræparater«.
- Den anfægtede afgørelse omgøres, idet det omtvistede varemærke erklæres ugyldigt for følgende varer henhørende under klasse 3: »tandplejemidler, æteriske olier, parfumerivarer, eau de toilette, eau de cologne, røgelse, duftevand«.
- Den anfægtede afgørelse omgøres, idet det omtvistede varemærke erklæres ugyldigt for følgende varer henhørende under klasse 3: »kosmetik, desodoriseringsmidler til kroppen, udtræk af planter til kosmetiske formål, sæbe, renselmælk til toiletbrug, cremer, geléer, mælk, lotion, pomader, pudder, serum og kosmetiske præparater til hudpleje, kosmetiske rynkepræparater, kosmetiske præparater til læbepleje, kosmetiske solbeskyttende præparater, kosmetiske præparater til bruning af huden, kosmetiske præparater til anvendelse efter solbadning, præparater til slankende formål (kosmetiske), præparater til hårfjerning, hårprodukter (præparater til pleje af hår og hovedbund), badepræparater, kosmetiske, makeupperæparater og præparater til fjernelse af makeup, præparater til efter barbering og aftershavepræparater«.
- Société de Recherche Cosmétique S.A.R.L. tilpligtes at betale de af Beauty Biosciences LLC afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag, sagen for appelkammeret og sagen ved annullationsafdelingen.

## Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, da appelkammeret fejlagtigt vurderede, at EU-varemærke nr. 13 609 631 BIO-BEAUTÉ ikke er beskrivende for følgende varer henhørende under klasse 3: »tandplejemidler, æteriske olier, parfumerivarer, eau de toilette, eau de cologne, røgelse, duftvand«.
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, da appelkammeret fejlagtigt vurderede, at EU-varemærke nr. 13 609 631 BIO-BEAUTÉ ikke mangler fornødent særpræg for så vidt angår følgende varer henhørende under klasse 3: »tandplejemidler, æteriske olier, parfumerivarer, eau de toilette, eau de cologne, røgelse, duftvand«.
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, da appelkammeret fejlagtigt vurderede, at EU-varemærke nr. 13 609 631 BIO-BEAUTÉ har opnået fornødent særpræg for så vidt angår følgende varer henhørende under klasse 3: »kosmetik, desodoriseringsmidler til kroppen, udtræk af planter til kosmetiske formål, sæbe, renssemælk til toiletbrug, cremer, gelée, mælk, lotion, pomader, pudder, serum og kosmetiske præparater til hudpleje, kosmetiske rynkepræparater, kosmetiske præparater til læbepleje, kosmetiske solbeskyttende præparater, kosmetiske præparater til bruning af huden, kosmetiske præparater til anvendelse efter solbadning, præparater til slankende formål (kosmetiske), præparater til hårfjerning, hårprodukter (præparater til pleje af hår og hovedbund), badepræparater, kosmetiske, makeupperpræparater og præparater til fjernelse af makeup, præparater til efter barbering og aftershavepræparater«.

---

### Sag anlagt den 29. november 2021 — Peace United mod EUIPO — 1906 Collins (bâoli)

(Sag T-754/21)

(2022/C 51/48)

*Stævningen er affattet på fransk*

#### Parter

*Sagsøger:* Peace United Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat M. Artzimovitch)

*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

*Den anden part i sagen for appelkammeret:* 1906 Collins LLC (Miami, Florida, De Forenede Stater)

#### Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

*Indehaver af det omtvistede varemærke:* Peace United Ltd

*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærket bâoli — EU-varemærkeregistriering nr. 6 619 977

*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag

*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 14. september 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 275/2020-2)

#### Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som appelkammeret som følge af flere urigtige skøn med hensyn til de faktiske og retlige omstændigheder og en tilsidesættelse af pligten til at udvise god forvaltningsskik fastslog, at der i den omtvistede periode ikke var gjort reel brug af EU-varemærkeregistriering nr. 6 619 977 bâoli for de omhandlede tjenesteydelser i klasse 41 og 43.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

**Anbringender**

- Tilsidesættelse af artikel 63, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, for så vidt som appelkammeret anlagde et urigtigt skøn med hensyn til, om begæringen om fortabelse udgør misbrug.
- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, for så vidt som appelkammeret anlagde et urigtigt skøn med hensyn til, om varemærket har været genstand for reel brug.

---

**Sag anlagt den 1. december 2021 — Dorsum mod EUIPO — ID Quantique (Clavis)****(Sag T-758/21)**

(2022/C 51/49)

*Stævningen er affattet på ungarsk***Parter**

*Sagsøger:* Dorsum Informatikai Fejlesztő és Szolgáltató Zrt. (Budapest, Ungarn) (ved advokat Gy. Hajdu)

*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

*Den anden part i sagen for appelkammeret:* ID Quantique SA (Carouge, Schweiz)

**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO**

*Ansøger af det omtvistede varemærke:* ID Quantique SA

*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket »Clavis« — registreringsansøgning nr. 18064876

*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag

*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 22. september 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 189/2021-1)

**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse omgøres, idet sagsøgerens klage tages til følge.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse med retsvirkning også for afgørelsen truffet den 27. november 2020 af EUIPO.
- Det bestemmes, at de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling skal godtgøres.

**Anbringender**

- Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
  - Tilsidesættelse af artikel 107 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
  - Tilsidesættelse af artikel 95 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
  - Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.
-

**Sag anlagt den 29. november 2021 — DCM Film Distribution mod Kommissionen**

(Sag T-760/21)

(2022/C 51/50)

Processprog: engelsk

**Parter**

Sagsøger: DCM Film Distribution GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne A. Huttenlauch, M. Klasse og P. Hesse)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2021) 7095 final af 28. september 2021 om prøvelse af lovligheden af en retsakt fra Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 <sup>(1)</sup> annulleres i henhold til artikel 264, stk. 1, TEUF, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

**Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter**

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionens fortolkning af »europæisk selskab« er uforenelig med indholdet af retningslinjerne og arbejdsprogrammet.
  - Det gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl, idet den fortolkede kriteriet om nationalitet således, at det alene henviser til fysiske personer, der ejer det ansøgende selskab. Kommissionen forstod herved urigtigt »ejerskab« således, at det betyder »endeligt ejerskab«. Ordlyden tillader ikke en konklusion om, at »de endelige aktionærers« nationalitet, og ikke kun den direkte aktionærs nationalitet, er afgørende for kvalificeringen af sagsøgeren som europæisk selskab. Kommissionens indskrænkende fortolkning er ikke alene ikke støttet af ordlyden, men er også uforenelig med og i strid med den almindelige forståelse af udtrykkene »nationalitet«, »EU-selskab« og »europæisk værk« som fastsat i EU-retten.
2. Andet anbringende om, at Kommissionens fortolkning af »europæisk selskab« er uforenelig med trindhøjere bestemmelser i EU-retten.
  - Det gøres gældende, at idet Kommissionen støttede sig på denne fejlagtige fortolkning uden at tage behørigt hensyn til faktiske omstændigheder i sagen, er denne institutions afgørelse i strid med formålene i den anvendelige EU-ret.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionens afgørelse er i strid med forordning (EU) nr. 1295/2013 <sup>(2)</sup>, der ligger til grund for finansieringsordningen for MEDIA-delprogrammet under Et Kreativt Europa.
  - Det gøres gældende, at der ikke er noget grundlag i forordningen om Et Kreativt Europa for at støtte sig på nationaliteten af de endelige ejere af det ansøgende selskab som betingelse for finansieringsberettigelse; Dette er faktisk i strid med tanken om en sammenhængende gennemførelse af de generelle og specifikke formål med MEDIA-delprogrammet under Et Kreativt Europa.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionens afgørelse også er i strid med kravene i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 <sup>(3)</sup>.
  - Det gøres gældende, at Kommissionens fortolkning af berettigelseskriteriet ikke opfylder ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, som Kommissionen har pligt til at overholde i sine afgørelser om finansiering af tilskud.
5. Femte anbringende om, at Kommissionens afgørelse tilsidesætter artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.



— Det gøres gældende, at Kommissionens afgørelse fører til forskelsbehandling af sammenlignelige sager til skade for vise enheder, som ikke er objektivt begrundet.

6. Sjette anbringende om, at Kommissionen overskred grænserne for sine skønsmæssige beføjelser.

— Det gøres gældende, at den omstændighed, at der er valgt en fortolkning, der tilsidesætter og er i strid med EU-retten, selv om der findes adskillige alternative fortolkninger, som er forenelige med EU-retten, udgør et misbrug af Kommissionens skønsmæssige beføjelser.

7. Syvende anbringende om, at Kommissionens afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet.

— Det gøres gældende, at tildeling af finansiering på betingelse af, at det skal forhindres, at overskud overføres til tredjelande, ville kunne være opnået med mindre indgribende midler.

(<sup>1</sup>) Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19.12.2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EUT 2013, L 11, s. 1).

(<sup>2</sup>) Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 1295/2013 af 11.12.2013, om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF (EUT 2013, L 347, s. 221).

(<sup>3</sup>) Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

## Sag anlagt den 6. december 2021 — Courtois m. fl. mod Kommissionen

(Sag T-761/21)

(2022/C 51/51)

Processprog: fransk

### Parter

Sagsøgere: Fabien Courtois (Rueil-Malmaison, Frankrig) og 2088 andre sagsøgere (ved advokat A. Durand)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

### Sagsøgernes påstande

— Det fastslås, at de af sagsøgernes nedlagte påstande og konklusioner kan antages til realitetsbehandling, og der gives medhold heri.

— Det stiltiende afslag af 24. september 2021, som følger af den manglende besvarelse af sagsøgernes genfremsatte begæring af 13. august 2021, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at sagen kan antages til realitetsbehandling. Sagsøgerne gør i denne forbindelse gældende, at de har søgsmålskompetence, eftersom det er dem, der har fremsat begæringen, og de som følge heraf kan iværksætte domstolsprøvelse som omhandlet i artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (<sup>1</sup>) (herefter »forordning nr. 1049/2001«), og eftersom de er adressater for den anfægtede retsakt som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF. Sagsøgerne gør endvidere gældende, at de har søgsmålsinteresse som følge af Kommissionens stiltiende afslag på aktindsigt af 24. september 2021 og den anfægtede afgørelses tilsidesættelse af deres grundlæggende rettigheder.

2. Med det andet anbringende om den materielle lovlighed af Kommissionens afgørelse gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat deres ret til aktindsigt på baggrund af ufuldstændige og fejlagtige begrundelser. Sagsøgerne gør endvidere gældende, at der foreligger mere tungtvejende offentlige interesser, som kan begrunde at der gives aktindsigt. Endelig er sagsøgerne af den opfattelse, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet, for så vidt som den gik ud over, hvad der var nødvendigt for at nå sine mål.

(<sup>1</sup>) EFT 2001, L 145, s. 43.

## Sag anlagt den 10. december 2021 — Euranimi mod Kommissionen

(Sag T-769/21)

(2022/C 51/52)

Processprog: engelsk

### Parter

*Sagsøger:* European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler og V. Villante)

*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

### Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1483 af 15. september 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og at bære sine egne omkostninger.

### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1483 af 15. september 2021 (<sup>1</sup>) har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 (<sup>2</sup>) — Kommissionens tjenestegrene har anlagt et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 med hensyn til vurderingen af skade og årsagssammenhæng for både kinesiske og taiwanske varer — åbenbart urigtigt skøn.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 vedrørende den retlige status for den rapport, på grundlag af hvilken Europa-Kommissionen påviser, at der foreligger væsentlige forretningsforhold i et bestemt land eller i en bestemt erhvervsgrænse i dette land og vedrørende anvendelsen af sådanne rapporter for fastlæggelsen af dumping.

(<sup>1</sup>) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1483 af 15.9.2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT 2021, L 327, s. 1).

(<sup>2</sup>) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

**Sag anlagt den 9. december 2021 — OC mod EU-Udenrigstjenesten**

(Sag T-770/21)

(2022/C 51/53)

Processprog: fransk

**Parter***Sagsøger:* OC (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)*Sagsøgt:* Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)**Sagsøgerens påstande**

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Afgørelsen af 10. september 2020, der blev meddelt den 11. februar 2021, hvorved ansættelsesmyndigheden afslog den ansøgning om bistand, som sagsøgeren havde indgivet i henhold til artikel 24 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, annulleres.
- Om fornødent annulleres ansættelsesmyndighedens afgørelse af 31. august 2021, hvorved den afslog sagsøgerens klage af 6. maj 2021 over afgørelsen af 10. september 2021.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

**Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter**

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten og retten til at blive hørt.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af proceduren for og reglerne om kompetencefordeling. Sagsøgeren gør i denne forbindelse gældende, at afgørelsen om at indlede en administrativ undersøgelse burde have været truffet af generalsekretæren for EU-Udenrigstjenesten.
3. Tredje anbringende om, at EU-Udenrigstjenesten angiveligt har anlagt åbenbart urigtige skøn i forbindelse med dens definition af psykisk chikane, og om tilsidesættelse af artikel 12a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten.

---

**Sag anlagt den 14. december 2021 — Trend Glass mod EUIPO (ECO STORAGE)**

(Sag T-777/21)

(2022/C 51/54)

Processprog: polsk

**Parter***Sagsøger:* Trend Glass sp. z o.o. (Radom, Polen) (ved advokat J. Gwiazdowska)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO**

*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket ECO STORAGE — registreringsansøgning nr. 18 324 347

*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 11. oktober 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1315/2021-4)

**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed, og der træffes endelig afgørelse i sagen derved, at registreringen af EU-varemærkeansøgning nr. 18 324 347 tillades.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse truffet af Fjerde Appellkammer ved EUIPO, og sagen hjemvises til EUIPO til fornyet prøvelse.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der opstod for sagsøgeren i forbindelse med sagen for appelkammeret ved EUIPO og EUIPO's afdeling »Operations« (driftsmæssige anliggender).

**Anbringender**

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og c), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
  - Tilsidesættelse af artikel 33, stk. 2 og 7, og af artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
  - Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, og artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
  - Tilsidesættelse af artikel 20 og artikel 41, stk. 1, og stk. 2, litra a) og c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder retten til at blive hørt, pligten for forvaltningen til at begrunde sine afgørelser, princippet om god forvaltningsskik, retssikkerhedsprincippet og princippet om ligebehandling.
-











ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)  
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



Den Europæiske Unions  
Publikationskontor  
L-2985 Luxembourg  
LUXEMBOURG

DA